Published and distributed under permit (No. 761), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XXIX. ЧИСЛО 160. ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ., ВТОРОК, 12-го ЛИПНЯ, 1921. VOL. XXIX. No. 160. JERSEY CITY, N. J., TUESDAY, JULY 12, 1921. THREE CENTS

АМЕРИКА СКЛИКУЄ КОНФЕРЕНЦІЮ ДЛЯ ЗМЕНШЕННЯ ЗБРОЄНЬ

ПРЕЗИДЕНТ ГАРДИНГ УЖЕ ВИСЛАВ НЕФОРМАЛЬНИЙ, АЛЕ ДОКЛАДНИЙ ЗАПИТ ДО ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ,

ВАШИНГТОН, 10. липня. — Американський уряд подав до публичного відома, що президент Гардинг, ідучи за домаганнем американського конгресу, уже вислав до групи великих держав, відомих досі під назвою головних союзних та запрязненних держав, отже до Англії, Франції, Італії та Японії, неформальний, але все таки виразний запит в справі участи в конференції для зменшення зброень.

Президент питається їх, чи вони схотіливби взяти участь в конференції, яка малаби відбутися у Вашингтоні, а яка малаби взяти під увагу не лише справу зменшення зброень, але й всі справи Тихого Океану та Далекого Сходу.

ДВАНАЙЦЯТЬ ЮНІЙНИХ ПРОВІДНИКІВ АРЕШТОВАНО В МІНҐ.

ВІЛЄМСОН, Вест Верджінія, 8. липня. — На приказ майора Дейвиса, особистого представителя губернатора Моргена, в страйковім вуглевім окрузі, арештовано тут під закидом безправного зібрання Давида С. Роба, межинародного фінансового агента Юнайтид Майн Воркерс оф Америка, та одинайцятьох других юнійних провідників. Арештовано їх на основі проклямації стейтового губернатора, котра забороняла відбувати зібрання без спеціяльного перміту від стейтових властий.

Громада стейтової поліції удалась до одного місцевого готелю, де юнійні провідники удержують канцелярію. Поліція стала випитувати їх, де вони мешкають та яке їх заняття, а опісля забрала їх усіх до міської тюрми, де їх власти замкнули, „поки не покінчиться слідство".

Публика про арештоване нічого не знала і ніяких демонстрацій не було.

ПРОВІДНИКИ МАЙНЕРІВ ЩЕ НЕ УВІЛЬНЕНІ.

ВІЛЄМСОН, Вест Верджінія, 9. липня. — Давид Роб, межинародний фінансовий агент союза майнерських юній, Юнайтид Майн Воркерс оф Америка, котрого стейтова поліція арештувала угора з одинайцятьма другими юнійними провідниками, ще далі находиться у судовій вязниці в сім місті. Власти не видали про арештованне жадного комунікату, кромі заяви, що усіх арештовано на основі проклямації губернатора Моргана, прогошуючої военний стан та забороняючої всякі зібрання без спеціяльного дозволу.

Від часу їх арештования ніхто не робив ніяких демонтрацій, а представитель губернатора заявив, що він має на поготівлю 130 членів міліції, і він готов на всяку евентуальність.

Адвокат Юнайтид Майн Воркерс оф Америка пробує увільнити арештованих на основі позву „гебіас корпас", себто права, забороняючого безпідставні арештования. Покищо йому ще не вдалося дістати послуханнє в тій справі.

Представитель губернатора, майор Дейвис сказав, що він не знає, як довго арештовані будуть сидіти. Він каже, що він не знає докладних подробиць їх арештования, та чому проти них підносять закиди безправного згромадження. Він приказав відослати всіх однайцятьох вязнів до Велч, бо в Вілємсон він не має для них відповідного приміщення.

ЧІКАҐО В ТЕМНОТІ ЧЕРЕЗ СТРАЙК.

ЧІКАҐО, 9. липня. — Фінансовий комітет міської ради відмовився дати підвишку трем групам міських робітників, звязаних з освічуванням міста. Через се 290 робітників міського електричного департаменту вийшло на страйк в суботу рано. В наслідок страйку місто не освітлене.

Зараз по вибуху страйку місто вислало поліцію стерегти усі міські електровні.

Бізнесовий агент Юній Електричних Робітників заявив, що юнія домагаєсь підвишки з 8 долярів денно на 10 долярів для „лайнменів", з 225 на 275 долярів місячно для „ріперменів", та з 160 на 185 длярів місячно для „стаційних операторів".

РОБІТНИКИ ПРОТИ ПІДСТУПНИХ СВІДОЦТВ ЗДОРОВЛЯ.

СКРЕНТОН, 9. липня. — Зелізнична ірі видала розпоряджение, щоби усі робітники, котрі хочуть дістати знов роботу в зелізничих варстатах, котрі почінають назад роботу в найблизчий понеділок по місячній перерві, постарался о цертіфікати (свідоцтва) здоровля. Се заряджение відноситься до робітників в Скрентоні, Па. ,Саскагана, Па., та Горнел, Ню Йорк, разом до яких 500 люда. З того яких 300 робітників відмовилося предкладати якінебудь цертифікати здоровля, заявляючи, що се лише штучка зелізниці, плянована на викиненне з роботи старших робітників, отже тих, що найдовше в компаній працювали,

ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ОСТЕРІГАЄ ЗЕЛІЗНИЧИХ РОБІТНИКІВ.

ШІКАҐО, 8. липня. — Американська Федерація Праці видала нині осторогу до всіх своїх зелізничих юній робітників, занятих у зелізничих варстатах, в котрій напоминає їх, щоби вони поводилися так, щоби не викликати здержання праці. Осторога вказує на те, що занятї по зелізничих варстатах робітники становлять усего 22 процент на 2 мілйони зелізничих робітників та що вони не повинні самі на свою руку рішати про те, яку акцію мають повести всі зелізничі робітники в справі зарядженої на де ьн1. липня зниженя робітничої заплати на зелізницях. Осторога радить робітникам підождати, аж юнії зелізничих робітників постановлять, яку одноцільну акцію треба їм почати в справі зниженя заплати.

ПЯТЬ ЛІТ ЗА РАБУНОК ЧЕКА БЕЗПОМІЧНОГО ЖОВНІРА.

Перед шікаговським судом засідав Джан Кейгил, обжалований за те, що крав з почти чеки, які були заплатою для жовніра-каліки. Суддя заявив, що се найогидніший злочин, який він в своїм життю судив. Він казав, що треба бути зовсім без серця, аби допуститися такого злочину, і дав обжалованому пять літ вязниці.

НЕВДАЛА УТЕЧА УБИЙНИКА.

В шікаговськім суді сталася така пригода: Перед судом судили одного Італійця за убийство жени. Коли його уже засудили, і відводили назад до тюрми, засуджений рішився втікати. Він вдарив тяжкою оловяною рурою сторожа, що ішов з ним, так що сей впав на місци приголомшений, і став бігти коритарем. По дорозі звалив ударами свого оружа кількох дівчат, що працюють в суді за стенографісток, і вискочив на вікно одної комнати, щоби зіскочити з нього на долину. В тій хвилі, одна стенографістка зловила його за одіж, і доти борикалася з убийником, аж надійшла визнича сторожа і забрала визня до тюрми.

МОЛОДІЖ ДЕМОНСТРУЄ ЗА ДЕШЕВИМ МОРЕЖЕНИМ.

Яких 20,000 молодежи нюйорської дільниці Бронксу демонструвало в неділю великим поодом, домагаючися дешевої содової води та мороженого. Дітвора несла таблиці, на котрих були написи, апелюючі до ріжних урядників міста, щоби вони помогли дітям дістати назад „айскрім" та „соду" за нікля. Другі таблиці протестували проти високих зарібків, які мають побирати торговці мороженим та содовою водою.

ВИЗИСК УКРАЇНИ МОСКОВСЬКИМ ВІЙСКОМ.

Як повідомляє „Українська Трибуна", особи, які прибули з Київщини, оповідають, що найбільшу енергію тепер виявляють „Лісками" — повстанські відділи, які росташовуються по лісах.

„Лісками" вирізують до одного провідників большевиків з продовольчих відділів і полюють на комісарів.

Налетять несподівано повстанці на „Протодел", обезброюють варту, порозстрілюють керуючих розверсткою, а іноді видадуть навіть салдатам з охорони посвідку приблизно такого змісту: „Дякуємо. Ви—у селян, а ми — у вас. Хай живе комуна!"

Коли валки з збіжем відправляють по грунтових шляхах, то майже ні одна з ни дхо місця призначення не доходить. Не вважаючи на охорону, сі валки перехоплюються „Лісками".

Таким чином, не-маючи фактичної змоги викачати збіжа з України й відправити його до північної Росії, большевики вирішили зробити се іншим шляхом.

Вони всі вільні військові сили пересовують на Україну.

Таким чином, з України вони роблять головний харчовий пункт і частково досягають своєї мети.

Те, чого не можна вивезти, поїдається на місті московською сараною.

СТАНОВИЩЕ ВИСШОЇ ШКОЛИ В КИЇВІ.

Як повідомляє „Українська Трибуна" навчання у висших школах Києва переводиться тільки на папері. Остро відчувається брак палива й шкільних приладів і підручників. Професура голодує. Більшість з них не має змоги читати лекцій або займатись науковою працею. Студенти оповідають як одного разу їм кинулась у вічі особлива блідність проф. О. Грушевського (брата М. Грушевського). Він сидів мовчки, лекцій не читав.

В авдиторії був страшний холод. Коли студенти того дня довідались якось що він голодує третій день, зібрали між собою невелику скількість харчових продуктів і відправили їх до помешкання проф. Грушевського.

Професор цілу зиму ходив майже босий і в осінньому пальто.

Не меньше бідував і проф. Данилевич... Більшість студентів служить в „радянських установах.

На лекції ходять неакуратно, хоч їх майже не буває.

За те регістрація студентів переводиться майже що тижня, а часом раз на місяць. При сій нагоді їм роздають анкети з силою самих ріжноманітних питань.

РИСЬКИЙ ДОГОВІР БЕЗ МІЖНАРОДНЬОЇ ГАРАНТІЇ.

Один з польських журналістів мав ромову з редактором „Пті Парізієн", який на питання в справі скептичного становища европейської опінії до Польщі сказав між иншим також: Се становище дасться пояснити тільки тим, що польська закордонна політика є політикою химери і прямує до неосягненних цілий. Коли польська політика піде тою дорогою далі, жде її страшне розчаруванне. Є фактом, що кн. Сапега не позискав гарантії Румунії для риського договору, як не позискав і гарантій Франції, від якої Румунія узалежнює своє становище. Таких справ не вільно трактувати з легка. Коли хтось найшовся в такому географічному положенню як Польща, мусить думати більше про будуче, а ніж сучасне".

ЗМІНА НАЗВ МІСТ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Новоросійськ рішено переіменувати на „Город красного моряка". Катеринодар на „Краснодар", Абрау-Дюрсо на „Городок Луначарского", а Баку рішено дати імя комісара для східних справ Сталина Джугасвілі.

ПОЛОЖЕННЄ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ В ПОЛЬЩІ.

В кореспонденції з Ченстохови варшавська „Свобода" пише, що українські біженці „жили з продажі річей. Продавали все: обручки, памятькові хрести, останню пару своїх і жінчиних черевиків. Продавали все, що мало якунебудь вартість. Продавали річи, продавали чемодани, в яких сі річи лежали. Продавали і вірили, розпродували і надіялися... Так українська колонія в енстохові голодує... Голодує так, що жінки наші йдуть на тротуар, а мужчини на роздорожа улиць продавати свою честь, просити куска хліба. А що буде, коли з днем 1. мая перестануть давати горохову зупу, яка єдина спасає від голодової смерти. Страшно..."

ШУКАЮТЬ БОЛЬШЕВИКІВ.

У Львові арештували польські власти богато осіб, яких підозрівають о большевизм. Декого з арештованих випущено вже після першого переслухання на волю, инші мають стануги перед суд. Всьо на підставі доносів і провокацій, які управляються зрештою по цілім краю.

МИСТЕЦЬКА ШКОЛА В КИЄВІ.

З Київа доносять, що там відкрито більшу мистецьку школу при „політ-просвіті". В школі працює богато артистів, котрі головно малюють плякати і декорації для агітаційних театрів. У вільних хвилях артисти-малярі займаються малюванням портретів комісарів і їх жінок, за що одержують гарну заплату виключно в харчах. Одному з них, котрий малював портрет Буденного, видано за добрий портрет 5 фунтів соди і 10 фунтів муки.

ПОЛЬСЬКІ БІСКУПИ ПРОТЕСТУЮТЬ.

Під сю пору відбувається у Варшаві зізд усіх польських біскупів, в якім беруть участь також відомі з останніх протиукраїнських, безуспішних впрочім, виступів за границею, вірменський біскуп без вірних Теодорович і біскуп Сапега. На зізді — як подає П. А. Т. — „має бути розглянена справа Гор. Шлеска і Східної Галичини, зглядно польський епископат має ще раз запротестувати супроти становища кардинала Бертрама і митрополита Шептицького". З сього визирає аж надто виразно дух біскупа Теодоровіча. Цікаве, що закинуть польські біскупи митрополитови Шептицькому? Можна також сумніватися, чи їм хто повірить.

УКРАЇНСЬКА ОСВІТА ПІД ПОЛЬСЬКОЮ КОРМИГОЮ.

„Український Вістник" доносить: Звісне українське наукове товариство Петра Могили у Львові, яке вже кілька разів зверталося безуспішно до польських окупаційних властий з прошенням про дозвіл улаштувати народні університетські виклади для львівських Українців пробувало в останньому часі отримати дозвіл на улаштуванне викладів в своїму льокалю. Дирекція поліції у Львові лситом з 20. квітня 1921. за ч. 1540. (Пр. 21 відкинула се прошенне польського міністерства з 11. квітня 1921. ч. 7636) Пр. 21.

ФАБРИКАЦІЯ ЯНИЧАРІВ.

З села Селець, Ковельського повіту, вивезли Поляки двоє українських дітий, які знаходилися в польській захороніі, перед наступом большевиків до Познаня. Під впливом дуже гарних наук, які там проходили, молоденькі яничари, зараз пишуть до родини, що вже до рідного краю не вернуться, бо віри вони вже иншої, і рідна віра їм не подобається.

Так виробляють Поляки яничарів.

МЕЖІ СОВДЕПІЇ.

„Оріент" повідомляє, що на засіданю московсько-українсько-польської комісії в Ризі ухвалено, що кордон уявлятиме собою подвійний ряд коштів, кождий вишиною у 4 метри, на 5 метрів один від другого.

УМОВИ РОЗЄМУ В ІРЛЯНДІЇ ПІДПИСАНІ

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 9. липня. — Сьогодня о 3-тій годині сполудня підписано умови розему (завішення оружя) в британській військовій кватирі.

Розем підписав з британської сторони генерал сер Невил Мекреді, військовий комендант Ірляндії; полковник Бринд і А. В. Ковп, заступник секретаря в офісі головного секретаря в Ірляндії; — а в імени айриської республіканської армії підписали розем коменданти Роберт С. Бартон і Е. Дж. Дагген.

Умови розему приписують здержанне всяких военних операцій в Ірляндії з обох сторін, а також всіх военних розпоряджів про военний стан і т. д. Всякі доходження, переслідування, труси і т. д. також мають бути здержані.

ДЕ ВАЛЕРА ОСТЕРІГАЄ ІРЛЯНДЦІВ ПЕРЕД ВЕЛИКИМИ НАДІЯМИ.

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 10. липня. — Президент „айриської республіки", Емон де Валера, видав зазив до айриського народу, в якому запевняє, що йому представники ужиють всіх сил для доведення до мира між Ірляндією й Англією, але остерігає, аби нарід не покладав на сі мирові заходи занадто великих надій.

ЛЛОЙД ДЖОРДЖ ПРОСИТЬ ДЕ ВАЛЕРУ ДО ЛОНДОНУ СЬОГО ТИЖНЯ.

ЛОНДОН, 11. липня. — Бротійський премієр Ллойд Джордж вислав телеграму до провідника айриських самостійників („шин-фейнерів"), Емона де Валери, в якій просить його, щоби прибув на конференцію до Лондону котрогонебудь дня сього тижня, а передтим щоб повідомив його телеграфічно про день приїзду.

ХОЛЄРА ШИРИТЬСЯ В РОСІЇ И НА УКРАЇНІ.

РИГА, столиця Латвії, 10. липня. — Російські газети з Москви, які сюди наспіли, потверджують попередні звідомлення про ширенне холери в Росії.

Пошесть заносять до міст люди із сіл, навіщених посухою, де запанувала нечувана голоднеча.

Газета „Труд", орган робітничих юній в Москві, подає, що в самій Москві вже досі занотовано 123 випадки холери.

Далі та газета подає, що загалом В МОСКОВШИНІ ДОСІ ЗАНОТОВАНО 8.210 ВИПАДКІВ ХОЛЄРИ, 300 ВИПАДКІВ НА УКРАЇНІ, 48 В СИМБІРСКУ І 900 В АСТРАХАНІ.

У вороніжській губерніі вмерла досі половина хорих на холеру.

АМЕРИКА ТАКОЖ ХОЧЕ ТОРГУВАТИ З РОСІЄЮ.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СЕНАТОР ФРЕНЧ У БЕРЛІНІ. — КРАСІН ВИБИРАЄТЬСЯ ДО АМЕРИКИ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

БЕРЛІН, 17. червня. — Сьогодня сюди прибув американський сенатор Френч, провідник впливової американської фінансової групи, яка дуже енергічно захожується коло як-найскоршого відновленя американсько-російських торговельних зносин. Френч зараз по приїзді звернувся до тутешнього большевицького заступництва з проханнем дістати для нього дозвіл на подорож до Москви. Поки той дозвіл прибуде, Френч тимчасом навязує переговори з німецькими фінансовими кругами, щоб вести акцію що до Росії спільно з ними.

Красін, який недавно повернувся до Лондону, має незабаром поїхати до Вашингтону для переговорів з американським урядом що до заключення російсько-американського торговельного договору.

Частина німецької преси дуже прихильно освітлює перспективи торговельних зносин з Росією, але більшість ставиться до справи критично. **Р.**

ОСТАННЯ СТАДІЯ СХІДНО-ГАЛИЦЬКОЇ СПРАВИ.

(Кореспонденція „Канадійського Українця").

ВІДЕНЬ, 6. червня. — З добре поінформованих кругів довідуюся: До недавна панувала в галицьких кругах думка, що наша справа прийде на вирішення щойно після вирішення справи Горішнього Шлеска. Одначе з останних звідомлень виходить, що се станеться мабуть одночасно зі шлеською справою або й навіть скорше. В кождому випадку є фактом, що така думка панує в урядових кругах міністерства закордонних справ у Парижі. Нашого представника позвав до себе іспанський амбасадор в Парижі Іщій і італійський посол кн. Імперіялі, та оба вони дали однозвучні, корисні нам заяви. З уваги на те зайшла необхідна потреба визвати митрополита Шептицького, який перебуває досі в Брукселі негайно до Парижа. Рішенне не має бути остаточне, лише провізоричне, Се значить, що западуть постанови відносно усунення нелюдського панованя Поляків в Галичині. В тій ціли пороблено далекойдучі приготованя зі сторони аліянтів. Директор телеграфічної агенції „Ест Експрес", яку Поляки купили для себе, мимо того предложив нам свої услуги. На жаль, ми з них ізза повної недостачі фондів не можемо скористати.

Франція в східно-галицькій справі, як бачиться, цілковито пійшла на англійську лінію. Поляки прочувавши, на що заноситься, — висилають в останній хвилі за кордон масу своїх політиків для оборони своїх претенсій до Східної Галичини і Горішнього Шлеска. **П. Л.**

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents the copy.

One year	$ 7.00
Six months	$ 3.75
Three months	$ 2.00

Foreign and Jersey City Rates.

One year	$10.00
Six months	$ 5.00
Three months	$ 2.75

ПЕРЕДПЛАТА. Поодиноке число три центи.

На рік	$ 7.00
На пів року	$ 3.75
На три місяці	$ 2.00

В Джерзи Ситі і заграницею.

На рік	$10.00
На пів року	$ 5.00
На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон "Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПОЛЬСЬКИЙ ПОСОЛ В ЛОНДОНІ.

Львівський соціялістичний посол др. Герман Діямант перебував недавно в Лондоні, де намагався позискати „холодних і упереджених" Англійців для польської справи, а зокрема для справи Шлеска. В одному з останніх чисел газети „Робітник" поміщує він у формі кореспонденції обширний звіт з гостини у англійського посла, відомого провідника соціялістів Томи Шо, та подає про свою участь на засіданню англійської парляментарної комісії закордонних справ.

Ходило йому, що правда, тільки про справу Горішнього Шлеска, але довелось йому і дещо іншого почути.

„ПРЕДСТАВЛЕНО МЕНІ — каже в одному місці посол Діямант — БОГАТО ФАКТІВ НАДУЖИТЬ І НАСИЛЬСТВ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ, ЖИДІВ; ГОСПОДАРКУ НА „КРЕСАХ І Т. Д."

Найбільшу ворожнечу у посла Діяманда здобув собі полковник Веджвуд, який іронічно притався його, чи Шлеск не лежить близько Вильни, як називається шлеський Желіговський, а наконець, коли посол Діямант хотів відповідати на закиди відносно переслідувань, перебив йому і сказав:

„Скажіть свому урядови і своїй суспільности, що вони НЕ МОЖУТЬ ЧИСЛИТИ НА СИМПАТІЮ АНГЛІЇ, як довго нема справедливости в Польщі, і як довго тривати-муть переслідування Жидів".

Діяманд знову хотів відповісти (певно заявити, що він яко Жид не бачив того в Польщі), та полковник здержав його знаком руки і сказав:

„Не говоріть нічого; кажу на підставі власних обсерваціЙ".

Таке то почув офіціяльний висланник Польщі, на офіціяльному засіданню комісії закордонних справ англійського парляменту.

РАЙ ДЛЯ КАПІТАЛІСТІВ.

В лондонській консервативній газеті „Сандей Таймс" появилася зпід пера большевицького дипльомата Красіна стаття про положенне межинародних капіталістів під режімом московських большевиків.

Красін представляе се положенне інтернаціональних капіталістів в рожевих красках. Їм буде там хочь куди краще, як їм було за царських часів. Капіталістам буде просто рай провадити капіталістичні підприемства в большевицькій Росії.

Товариш Красін упевняе інтернаціоналістів копіталу, що „наше правительство в Москві значно змінило свою політику, особливо за послідні місяці".

Товариш Красін остерігае інтернаціональних капіталістів, що зворот в большевицькій політиці не повинен ніяк видаватися їм чимось надзвичайним, громом із синього неба; пречінь, пригадуе товариш Красін, — сей зворот предсказували здавна самі-ж таки большевики, котрі ще до заключення торговельного договора з Англією заповідали, що „з покінченнем війни і інтервенційної протисовєтської політики московське правительство буде мусіло перемінити свою внутрішну політику".

Товариш Красін відсвіжуе память інтернаціональним капіталістам, пригадуючи їм на те, що „Москва переконалася, що вона доконче мусить увійти в торговельні зносини з капіталістами всего світа". Він хотівби стиснути руку усім капіталістам, не лише англійським; „ми хотіливби, щоби Франція, Італія, Америка і Скандинавські держави пішли слідами Англії".

Товариш Красін упевняе далі інтернаціоналістів капіталу, що вони дістануть не лише гарні концесії, але й право уживати зелізних доріг і других способів перевозу, почти, телеграфів, телефонів; що вони дістануть на повне й необмежене уживанне площу, потрібну під фабрику.

Що більше, — упевняе далі Красін, — зробивши контракт на концесію зі заграничним капіталістом, большевицьке правительство уже постараесь, щоби йому не забракло робітників. Видно, як робітники не захочуть робити у фабриці заграничного капіталіста, то большевики їх уже потрафлять підогнати.

Та се ще не всі благодати, які ждуть капіталістів в большевицькій Росії. Та-ж не треба забувати, — і товариш Красін не з тих, щоби забути, — що пречінь контроля советського уряду увільнить капіталіста від конкуренції, боротьби з другим капіталістом. Просто, його фабрика буде цвисти, як розлянка, вихухана в теплярнику під шклом.

На основі сих даних товариш Красін бється в груди, що немае найменчого сумніву, що в большевицькій Росії розвинеться національний промисл. Як інтернаціональні капіталісти дадуть організаторський талан свого мозку, російські робітники достарчуть чорної робочої сили, а большевицькі комісарі будуть тим вечем, що буде підганяти російських робітників до роботи, чи не настане тоді рай для інтернаціонального капіталіста в Росії? — так і читаеш межи стрічками комерційного товариша Красіна.

Стаття Красіна кидае світло на нову фазу большевицької пропаганди. Большевики колись представляли советську Росію як рай для робітників. Та тепер уже ніхто не вірить в російський большевицький рай, бо вже навіть платні ними агенти мусять признати, що в Росії ніякому добре не ведеться.

Догаздувалися до того большевики, що одинокий ратунок бачуть у заманенню заграничних капіталістів до Росії. На них вони покладають свої надії, від них вони сподіються відбудования знищеної большевизмом Росії. І тому вони тепер ведуть пропаганду, щоби переконати капіталістів, що їх ждe в Росії рай.

Та робота большевицьких пропагандистів відай безнадійна. Не тому, щоби капіталісти мали бути розумнійші та не такі похопні до грушок на вербі, як робітники. Але тому, що капіталісти мають нині той досвід, якого не мали робітники на початках большевицької пропаганди. З обіцянок большевицьких робітникам можуть нині капіталісти вносити, що варта большевицькі обіцянки раю в Росії.

НА УКРАЇНІ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Повстання на Полтавщині й Катеринославщині. — Большевики опускають Катеринослав.

Повстанчий відділ отамана Струка цілком знищив так званому червону Дніпрову фльоту, потопивши остатніх чотирі панцирних пароплави.

На Полтавщині відділ отамана Сокири перерізав зелізничий рух на колії Київ-Гребінка. Сокира розташував свій штаб у Переяславі.

Під Катеринославом повстанці висадили в повітрі й зіпсували в 3 місцях зелізничий міст через Дніпро. Совітська влада вивезла з Катеринослава все військове майно. Можливо, що большевики цілком опустять Катеринослав, бо повстанці здобули 3 узброених пароплави й лагодяться обстрілювати з них місто.

Кінець отамана Марусі.

По довгім переслідуванню большевикам пощастило розбити кінний відділ жінки-отамана Марусі. Відділ Марусі з 2000 вершників був оточений на Полтавщині 4 большевицькими полками. Частині відділу пощастило втекти, сама-ж Маруся зі своїми найблизчими помічниками попала в полон.

Маруся була дружиною українського старшини, розстріляного півтора року тому комуністами. Вона постановила пімститися за смерть чоловіка, зібрала з селян охочекомонний кінний відділ і розпачала на Україні протибольшевицький похід. Її відважні напади завдавали большевикам стільки-ж клопоту, як і напади Махна.

Маруся дістала освіту в Смольнім інституті, де за царських часів виховувались дочки найбільших аристократів. Не зважаючи на таке делікатне виховання, Маруся власноручно відправляла на той світ тих, хто в її відділі не хотів слухатися її наказів.

Большевики розстріляли Марусю на другий день після її полонення. Червоноармейці, які мали її розстріляти, тричі вистрілили мимо, бо ніхто не хотів пустити першу кулю в таку гарну жінку. Аж після того, як ззаду було поставлено кулемети, Марусю було розстріляно.

Вертають права кооперації.

Український Совнарком наказав негайно повернути кооперативним установам усі приемства, які ранійше їм належали.

Протест Раковського.

Голова українського радянського уряду Раковський звернувся до французького уряду з протестом проти його „реакційних махінацій".

У ноті між иншим сказано:

„Франція взяла під свою оборону контрреволюційні организації, а особливо війска Петлюри, інтерновані в Польщі, й силкується спільно з представниками так званої Української Народньої Республіки затримати в цілости бойові одиниці Петлюри, щоб у чотрібну хвилину кинути їх проти українських робітників та селян. У сій ціли французький уряд звернувся до австрійського, угорського та німецького урядів з пропозицією видати контр-революційним українським организаціям гроші, які переховуються в банках сих держав на імя Української Республіки.

Особливо старається французький уряд видістати з „Даутше Банк" тих півмілярда марок, які там переховуються й які належать українському народови, щоб на ті гроші заосмотрити Петлюрівські банди зброею й щоб таким способом знов запалити українські міста й села, вибивати мирну людність і зарядити звичайний у таких випадках масовий грабіж".

Нота кінчається заявою, що сі гроші належать українському совітському урядови, а тому більше нікому не можуть бути видані.

Берлін, 10. червня, 1921.

Радянин.

НЕМОЖЛИВО ЖИТИ.

Під таким заголовком „Українська Трибуна" містить лист подільського селянина до одного із професорів Камянецького університету, що перебуває тепер на еміграції. Отсей лист остільки цікавий і так яскраво характеризуе суть „робоче-селянської влади", що ми неодмно його у вининках:

Святі престоли, де лежить наша людська святиня, перекинуті! Бий, граб і ріж буржуя — отсе весь закон, який панує на нашій нещасній землі.

Розбійники, випущені з тюрем і арештантських рот, каторжники, взяли до своїх рук всю владу і господарюють: шукають буржуя і контрреволюціонера, грабують і, щоби сховати кінці, вбивають пограбованих. Контрреволюціонера шукають у городі, шукають на селі.

Добрі люде всього світа! Звертаюся до вашого серця, до вашої мудрости. Чи можна так робити? Я бідний, нещасний чоловік, а вже я буржуй, я контрреволюціонер, я ворог. Всьому світові можу показати свої мозолі від плуга, від ціпа, від усієї тяжкої праці на протязі 52 років мого трудового життя. Шкура моя нераз лопала на моїх руках від праці, а мені кажуть — ти ворог. А таких як я, міліони і ми не хочемо цієї влади, ми не хочемо комуни. Проти життя, проти природи чоловіка, проти всіх законів людських і божеських іде тепер большевизм. Тепер так ненавидять большевиків, що самий найбідніший селянин і той каже, що він не згоджується на большевизм: нащо маємо робити, коли ми не хозяїни своєї хати і своєї землі? Я хочу мати землю, волю бути ії властителем, щоби ніхто не мав права до мене і щоби я знав, що все, що вродить, то моe.

Большевики довели до того, що тепер ніде нема нічого. Не лише на селі, а і в місті, світять лучиною. Наколять скипочок із дошки — ото тобі лямпа і свічка. Все описують, міряють, вішають, рахують, записують, провіряють, шукають, переводять регістрацію, а ти мовчи і мовчки слухайся.

Одна остання надія, це на українське військо. Воно, кажуть, прийде. Усі тоді підуть з ним. Хай тільки йде і несе зброю та патрони, бо большевицьке господарство, це одно мошенство і справжній грабіж: коробка, коняка, теля, вівці, вся паша, хліб, хата, земля, всі знаряддя, навіть лопати і граблі — все записане, все на учоті, а ти лише сторожком над цим всім і лише крадькома можна молотити у кутні із свого власного стіжка хліб і молоти його. А меливо? У кожному млині — поліція; комісари за помолом дивляться і податок збірають.

Я маю щось із пару вуликів, ну щож? Працювала Божа мухи. Мав кілька пудів меду. А тепер приказ вийшов знести вулики кудись до одного місця, де буде хазяйнувати якийсь комісар над бджолами. Отакe-то право! Я скажу прямо, що ніяк не може пристати большевизм до села, хай хоч що роблять, ніяк не притулять і нічого з того не вийде.

А що то за влада? Прийшов до Калуцької губернії кацап із винтовкою і хоче порядкувати. Найшов мене в моему рідному селі і тягне на розправу. Ти, каже, буржуй, подавай сюди яйця, хліба, меду, корову, свиню — все подавай, бо ти буржуй і пив мою кров. Царя скидали, казали — він пив наших кров; били панів, казали — вони пили нашу кров; били офіцерів, теж казали — пили наших кров, а тепер... дійшла черга до селянина і йому кажуть — ти пив нашу кров. Відмовляйся від своєї власної хати, кинь, лиши все і тікай. Ти, каже Москаль, пеш мою кров, — подавай мені все, що мені побажається, бо тепер „влада робочого і крестянина". Виходить, що я начебто і власть маю, алеж із мене деруть шкуру.

Насів большевизм на нещасний люд і дійсно не його кров і вже не так, як давніше, а прямо таки впивається людською кровію, умивається нею, купається в ній. Най очі мої не дивляться на те, що робиться, нехай уха мої не чують людських жалоб!

Забрали, розтягли всю мою працю. Уже не треба замикати ні комори, ні скитини, ні хати, бо все приходять большевики і чогось шукають.

Посадив дещо на городі, а хліба не буду сіяти, не хочу, годі терпіти! Як вродить, одначе прийде і забере товариш, а тобі лишить якісь „ізлішки". Це гірше панщини. Тоді хоч і гірко було і дійсно сильно, а всеж таки жити можна було. Тепер жити не можна, кидай свою хату й насиджене місце і тікай.

Люде всього світу! На вколюшках прошу вас, допоможіть нашому людському горю. Зазвоніть во всі дзвони по всьому світові й оповіщайте, що ваших братів і сестер рідних, будь, насилують серед білого дня, виганяють з хати, бо перевернувся закон і гріх став правдою. Нас катують, щоби ми стали машинами і корилися новим панам — комуністам, щоби ми кланялися їм, працювали на них.

Хай лише покажеться військо і вся Голота буде тікати. Велике горе буде їм, бо переповидала чаша народнього терпіння і великий народній гнів як полумя спалахне. Кажу, що всі підуть, ніхто не залишиться: старі і малі підуть і жінки підуть. Давайте лише зброї, давайте скорострілів.

Чим довше стоїть большевизм, тим все більше і більше нищать і мучать народ, ведуть його до загибелі. Неможливо жити.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ПОЗІР! ВСІ, ХТО ПОСИЛАЄ ЖЕРТВИ ДЛЯ СТАРОГО КРАЮ!

НЕ ЗАБУВАЙТЕ на українське військо, вигнанців і бідних студентів в Чехо-Словаччині, Австрії і Югославії!

ДІЛІТЬ ВСІ ЖЕРТВИ ТАК: на кождих 100 долярів висилайте 66 долярів до Галичини, 22 до Чехо-Словаччини, а 12 до Відня (на Австрію і Угорщину). Се буде справедливо!

АДРЕСИ Є ТАКІ:

1) До Львова грошевий дрефт виписати і вислати до: Zemelnyj Bank Hipotetczyj, Prowincie 7, Lemberg, East Galicia, Europe (рівночасно лист з повідомленнем про посилку на адресу: Ukr. Horodskyj Komitet, Ruska 3, Lemberg, East Galicia, Europe).

2) До Чехо-Словаччини гроші і листи з інформаціями посилати на адресу: Dr. Stefan Smal-Stocky, Hotel Imperial, Prague, Czecho-Slovakia, Europe.

3) Для Австрії і Югославії так гроші, як лист з інформацією, на що призначені гроші, висилати на адресу: Ukrainische Hilfscomittee, Strozzigasse 32, Wien VIII, Austria, Europe.

4) Для поодиноких повітів і громад в Галичині (на народні цілі тамже!) посилати на адреси подані в газетах чи в листах, чи знакомі Вам адреси. Дрефт виписувати і посилати на Земельний Банк Гіпотечний у Львові.

Мимо волі мусите їх любити!
Вони ВИРІЖНЯЮТЬСЯ
Вони є ЗНАМЕНИТІ
БІЧ-НОТ
ЦИГАРЕТКИ

ДОПИСИ

ШІКАҐО, ІЛЛ.

Шевченкове свято.

Під рукою в мене допись із Шікаґо про Шевченківський концерт, який відбувся дня 5. червня ц. р. Позаяк допись п. Му—ука не є повною, а у докладі тут і там зайшли неточности, то я боюся, щоби через це не заподіяно декому кривди, а особливо тому, що не оброблено всі точки як слід зі сторони критичної. Ізза того я чисто із репортерських зглядів хочу дещо точнійше написати, а Вповажнюся. Редакцію прошу о ласкаве поміщенне.

Перша точка.

Заповіт, муз. К. Стеценка.

Піднеслась куртина. Хор Тов. Лисенка в народних одностроях, около 50 душ, прекрасно уставлений, мило вражає своєю постановкою та супокоем. Вмить роздався голос „Як умру то поховайте" — сольо, дует, потім терцет, вкінци „Серед степу", хор. Сама композиція спокійна, безпретенсіональна, мельодія дятонічно-лірична, степова, широка, ясна, чисто народня, а гармонізація така проста-простісенька, мов молитва, а закінченне чудний унісон. Одним словом: чудова пісня-дума, а вирозумів її не менч Стеценкі і п. Хоптяк, що своєю умілостю переляв її із мертвого паперу до наших душ. За то і наша громада не лишилась позаду, бо нагородила виконавців бурними оплесками. Всі думали і хотіли, щоб заповіт повторено, але замість сюху на сцену вийшов Всеч. Шамбелян о. К. Курило і сказав вступне слово. Голосом певним навчив нас дечого нового. А позаяк це вступне слово есть нам важне і дороге, виголошене під впливом чарівного співу заповіту, ми упросили автора цього слова о списание його хоч покоротці, та для вис ше сказаної вартости і новости в нас його навести.

Друга точка.

Щойно замовкла пісня К. Стеценка до слів Шевченкового Заповіту. Чудна вона собі!... Поважно переливалась, мовби Дніпровими хвилями котилася в нашій серця, наказуючи нам відсвяткувати торжественно нинішній вечер.

Пічну коротко замітки мої по хронольогічному порядкови на три музичні теми до Тарасового Заповіту.

Було це відай у сімдесятих роках, коли у Львові стався дрібний на позір случай. Гурток алюмнів-народовців духовної семінарії готовився уладнати поминальний празник Шевченкови, та із щиреньким проханнем відніся до тодішнього українсько-католицького пароха львівської спархії, не знаю вже у якому селі, о. Михайла Вербицького, щоби він був ласкав скомпонувати дещо на семінарийський хор до Шевченкових слів. Цей у відповідь написав кантату на „Заповіт" октетові гармонізації. Кантата його, чи ліпше сказати „Завіщання Вербицького" — це небувалий на тоді вклад до нашої музичної творчости, який із тої пори став на галицькій Україні підвалиною в програмах Тарасових свят.

Своїм теплим кольоритом та питомим собі настроєм здобув він признанне тодішних наших музичних культурників. Із мурів духовної семінарії перемандрував усі наші галицькі міста і містечка, аж дійшов під соломяну стріху в наші сільські хори, в наше громадянство.

Цілком незалежно від цієї пісні написав Микола Лисенко свій Заповіт на Шевченкові слова для закордонних Українців. Ясностю й простотою своєї композиції о широкополім і степовім характері зеднав собі Заповіт Лисенка не будь-яку популярність між його земляками.

Цими двома композиціями того самого заповіту кормилися цілі покоління українського народу по тій і по тамтій сторові кордону та ізза тих самих слів, а хоча відрубних а паралельних собі мельодій, черпали вони міць емоції до кования в поті чола свойого раду та волі.

І хоча бачиться такее припадком, це єсть одначе природним правом, що цей сам народ, який розділений кордоном, хоч иншими звуками тут і там виспіваними на свій лад, на тому самому Заповіті розігрітий, навчився єднати та програвати кордон, що його розграничив.

А неначеб монументом цього розбиття кордонів та єднання українських земель в Одну, Велику, а Соборну... злітає та звенить новий музичний сюжет, свіжа а на часі пісня-гимн, іще не переспіваний усіми на Соборній, — сучасна композиція К. Стеценка на ці самі невмолимі слова Заповіту. Це справді твір, що злучив оба попередні; це він: неначеб зачуті зітхання люду по наших храмах, гейби виссаний екстракт із нашого життя-болю, неначеб мережаний рушник із перлин-сліз наших бабусь, що його хоронили віки по наддніпрових берегах, мовби таємний шепіт нашої історичної спадщини, що його виловили бандуристи на курганах і могилах; це пісня моленна на братання і злуки нас усіх під стягом „Тарасового Заповіту".

Усі три вони це не буденні композиції, вміщені під один ряд, колідують із даними дібами та стосуються до їхнього характеру; це виїмкові музичні почування найрізнійших півців, пір, розумійчи імператив „Заповіту", оділи його кожний після свойого способу в нотну форму і в найбільше конечний поріз заспівали народови на пророчі слова нашого найбільшого інтелекта, якого заповіт сторожить нас при дальшій будові України.

Третя точка.

По вступнім слові, яке публикав з одушевленнем нагородила бурними оплесками, хор відспівав „Ой не ходи Грицю та й на вечорниці ходити", муз. Кишакевича. Пісня ця простенька собі, та як-раз під цю пору вона святочна, бо коли хор заінтонував „Ой не ходи Грицю та й на вечорниці ходити, дальше конати в неволі, дать орать воротам на своїому полі" і т. д. — видно було сльози в очах нашої свідомої громади.

Хор вивязався дуже добре, тому то і враженне було не мале.

Четверта точка.

Деклямація „Карі очі". Відеклямував її дуже гарно п. Йосиф Бабій. Прекрасно мельодію столовою артист мовби вколисував публику до сну. На „біс" Тропак П. Чайковського цілком иншого характеру, мовляв не Вербицького" — це небувалий на тоді вклад до нашої музичної творчости, який із тої пори став на галицькій Україні підвалиною в програмах Тарасових свят.

Своїм теплим кольоритом та питомим собі настроєм здобув він признанне тодішних наших музичних культурників. Із мурів духовної семінарії перемандрував усі наші галицькі міста і містечка, аж дійшов під соломяну стріху в наші сільські хори, в наше громадянство.

Цілком незалежно від цієї пісні написав Микола Лисенко свій Заповіт на Шевченкові слова для закордонних Українців. Ясностю й простотою своєї композиції о широкополім і степовім характері зеднав собі Заповіт Лисенка не будь-яку популярність між його земляками.

Цими двома композиціями того самого заповіту кормилися цілі покоління українського народу по тій і по тамтій сторові кордону та ізза тих самих слів, а хоча відрубних а паралельних собі мельодій, черпали вони міць емоції до кования в поті чола свойого раду та волі.

І хоча бачиться такее припадком, це єсть одначе природним правом, що цей сам народ, який розділений кордоном, хоч иншими звуками тут і там виспіваними на свій лад, на тому самому Заповіті розігрітий, навчився єднати та програвати кордон, що його розграничив.

А неначеб монументом цього розбиття кордонів та єднання українських земель в Одну, Велику, а Соборну... злітає та звенить новий музичний сюжет, свіжа а на часі пісня-гимн, іще не переспіваний усіми на Соборній, — сучасна композиція К. Стеценка на ці самі невмолимі слова Заповіту. Це справді твір, що злучив оба попередні; це він: неначеб зачуті зітхання люду по наших храмах, гейби виссаний екстракт із нашого життя-болю, неначеб мережаний рушник із перлин-сліз наших бабусь, що його хоронили віки по наддніпрових берегах, мовби таємний шепіт нашої історичної спадщини, що його виловили бандуристи на курганах і могилах; це пісня моленна на братання і злуки нас усіх під стягом „Тарасового Заповіту".

Усі три вони це не буденні композиції, вміщені під один ряд, колідують із даними дібами та стосуються до їхнього характеру; це виїмкові музичні почування найрізнійших півців, пір, розумійчи імператив „Заповіту", оділи його кожний після свойого способу в нотну форму і в найбільше конечний поріз заспівали народови на пророчі слова нашого найбільшого інтелекта, якого заповіт сторожить нас при дальшій будові України.

Третя точка.

По вступнім слові, яке публикав з одушевленнем нагородила бурними оплесками, хор відспівав „Ой не ходи Грицю та й на вечорниці ходити", муз. Кишакевича. Пісня ця простенька собі, та як-раз під цю пору вона святочна, бо коли хор заінтонував „Ой не ходи Грицю та й на вечорниці ходити, дальше конати в неволі, дать орать воротам на своїому полі" і т. д. — видно було сльози в очах нашої свідомої громади.

Хор вивязався дуже добре, тому то і враженне було не мале.

Четверта точка.

Деклямація „Карі очі". Відеклямував її дуже гарно п. Йосиф Бабій. Прекрасно мельодію столовою артист мовби вколисував публику до сну. На „біс" Тропак П. Чайковського цілком иншого характеру, мовляв

НАЙЛУТША НАГОДА

ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ВІДТХАТИ ДО КРАЮ НА ЕКСПРЕСОВИХ КОРАБЛЯХ ЧЕРЕЗ БРЕМЕН, А ТО НА

КОРАБЕЛЬ „АМЕРИКА" ВІДХОДИТЬ 26 ЛИПНЯ.
КОРАБЕЛЬ „ДЖОРДЖ ВАШИНҐТОН" ВІДХОДИТЬ 3. СЕРПНЯ.

Місця на сих кораблях маєм замовлені що кождий дістане каюту.

Шіфкарта до Львова $131.00 до Тернополя $131.50.

ПАШПОРТА ВИРОБЛЯЄМО ЛИСТОВНО в кількох днях. Пишіть по інформації що нині. Ми вас обслужимо чесно і совісно. Ви будете задоволені і подякуте. Не робіть різниці где ви мешкаєте, ми мусите їхати через Нів Йорк до краю. Отже чому вам не купувати шіфкарти в своїй українській інституції. Не підпирайте чужих але свої українські інституції. Пишіть або приходіть до:

AMERICAN UKRAINIAN BUREAU, INC.

520 E. 6th Street NEW YORK, N. Y. А. ПАВІУК, през.

322 N. 8th Street PHILADELPHIA, PA. М. ТИХАНСЬКА, секр.

Пята точка.

Шансон Руси, муз. З. Шміґа. Красоту цеї мельодії відограв молодий скрипак п. Йосиф Бабій. Прекрасно мельодією столовою артист мовби вколисував публику до сну. На „біс" Тропак П. Чайковського цілком иншого характеру, мов-

би пробудив зі сну публику. Тут мимоволі під впливом степового „Трепака" переноситься слухач духом на ту дорогу Україну, бачить перед собою живу українську молодь, яка на байраші під звуки гармоніки або бандури витинає тропака.

Шеста точка.

По пять-минутній павзі вийшов на сцену п. Г. Заячківський і виголосив відчит. Відчит був знаменитий своєю математичною стислістю в обробленню та умілістю у виборі важних моментів з життя Шевченка, якісь у нас майже цілкомне були піднесені, а які до цілости життєписи Шевченка являються конечними.

Сердечно радимо шановному прелеґентови цеї лекції ширше обробити тих кілька важних маментів і подати їх друком до відома ширшого загалу.

Хоч як слабоньким голосом читав п. Заячківський свої замітки, то публика з подвійною увагою ловила кожде слово його відчиту і дала доказ, що вміє обшанувати самостійну працю автора, та нагородила його бурними оплесками.

Єма точка.

На сцені знов наша мила дружина в українських одностроях. Пів кроку на перед хору солістка п. Винярська. Хор співає із Бандури Давидовського „Ав козак за Дунай". Тут в тім пянісімі якесь дивне враження. Хор пянісімом наслідує мовби тупіт копит, та від часу до часу гейби акорди степового вітру. Аж коли солістка затінтонувала „Постій, мій козаче, твоя дівчинонька плаче, на когож ти покидаеш" і т. д. — тут доперва виясняється та висше сказана дивність. Тільки той, хто був на Україні, може зрозуміти добре цю музику. Хатина обведена частоколом, ворота з хрестиком, а на тих воротах дівчина, яка щойно розпрощалася з козаком, що поіхав на війну, — плаче, мліє... Доперва хто цю картину в своїм умі уявить собі, той зуміє оцінити заслуги нашого поважаного дірігента. Композиція ця віддана з такою прецизією, що певно сам композитор Гр. Давидовський і так слабими силами ліпше її віддатись не міг.

Нагло плач, біль душі переміняється в гучне й жартобливе „Ой лопиув обруч". Це уже сцена справдішного „Перебенді", про котрого Шевченко говорить: Оттакий то Перебендя, старий та химерний! Заспіває про „Чалого", на „горлицю" зерне. Ці слова можна приповівти до п. Хоптяка. Тут впровадив публику в глубоку задуму. Молодих через співи солістки зворушив до плачу, а тут нагло викидає із вязанки „Бандури" пару пісень і незамітно, без піддавання тону, як не вшкварить веселої „Ой лопиув" — так публика сама не знає, коли і як це сталося; заїбувае на свято, засипає нашу дружину бравурою, кричить „біс". Куртина спадає, але публика не устає сипати оплески і кричати „біс". Наконець оплески і крик „біс", мовби канонада при облозі города Львова, викликують нашу дружину. На лиці проф. Хоптяка видно невдоволенне, бо після його думки не можна забувати, що це не є звичайний концерт, „Тарасове торжество". Дає знак, а хор інтонує „Цитьте, ой цитьте та мовчіте". По цій пісни, яка також дуже припала до сердець нашій публиці, вийшла на сцену п. А. Коваль.

Осьма точка.

Тополя Т. Шевченка. Відеклямувала сей твір п. А. Коваль дуже добре. Вона зроджена в Америці, української мови не мала спромоги добре навчитись; доперва тепер учиться в школі. І тут видно ревну працю п. Хоптяка, яко учителя, котрий своєю працею допровадив до так високої уровени свої учениці.

Девята точка.

„Рапсодію Лішта" відограла молода артистка-пяністка п. Коріньовська. Видно, що п. Коріньовська працювала много над студіованнем цеї композиції. Її гра єсть дійсно поправна і може видержати навіть найстрогійшу критику. Замітним єсть свобода у фразованню та поправна техніка пяністки. Як в акомпаніменті до скрипки так і тут в самостійній грі п. Коріньовська показала, як уміє володіти інструментом, та видобувати штучно динамікy. Радимо щиро п. Коріньовській не занедбувать свойого цінного талану, як рівнож звернутись до української літератури музичної і дальше студіювати.

Десята точка.

На сцені дві українські русалки. Одну ми уже знаем — це п. Винярська, а друга альтистка п. Моцьо. Співають дует „Скажи мені правду". Заки приступлю до критичної сторони цеї пісні, мушу замітити одно. Попередними роками, коли у нас щось подібне робдено, то наша публика так нетерпеливилась! Одно другого звідувалось: а чи довго ще прийдесь ждати? Ой змучений! ох спать хочеться! ай брак воздуха! і т. д. А тепер годину і пів уже тут сидять усі, а так преспокійно, мовби в церкві.

Милими голосами відспівали наші солістки цю пregарну пісню. Хоч чути, що це голоси свіжі, незіспівані, але якось так гарно співали, мовби справдішні артистки. Радимо щиро особом солісткам образувати свої голоси, а будучність перед ними.

Одинайцята точка.

На сцені знова наша дружина в українських строях. Мовби до прохання несуться звуки „Васильків". Гарна хвилина наслоєна звуками. Хатина, гай, а там далеко шумить ручай, поміж ручаем а плотом зільник, а сонце злотим промінням цілує голови „Васильків", а звуки пливуть поцілунками в наші серця.

Дванайцята точка.

Розрита могила. Відеклямувала цей вірш з повною зрозумілостию п. Коріньовська. Ох, як мило було слухати і дивитись на цю декляматорку, а особливо, коли вона своїм жучком стрясла при словах: „Ех, якби то знати те, що там поховали старі батьки!"

Наближаємось до кінця програми. Хор співає три стихи „Ще не вмерла", а публика стоіть, стоіть із сльозами в очах і слухає слів гимну. Кінець.

Публика плескає і гомонять слова „славно!" і поволеньки, мовби із церкви, люди розходяться з повним душевним вдоволенням домів. Між виходячими і галі чути: „От такого концерту ми ще не чули в Америці".

Отже честь, кому честь! Честь комітетови цего вечерка за його щирий труд в улаштованню цего так гарного концерту! Честь Всеч. Шамбелянови о. К. Курилі за так теплe вступне слово! Честь Добр. Заячківському за так цінний відчит! Честь молодим артистам-музикам п. Коріньовській і п. Бабійови! Честь Тов. ім. Лисенка за його труд й ініціятиву до цього концерту! Честь нашому п. Хоптякови!

А при кінци ще одно слівце від мене: Шкода, що так мало наша інтелігенція (а її тут не мало) інтересувалася тим святом і не була ласкава ставити себе в ряди Шевченкового празника. Може потім буде инакше... Однак, яко критикови цього вечера, нехай вільно мені буде сказати два слова під висше згаданою адресою: Живі хай там і гніваються на живих; есть це річно людського мати блуд. Але що винен тому міщик Тарас, якого дух скорійше ще до Бога не злине (він молився о се в своїм Завіщанню), доки у нас тут на землі згода не запанує. Думаю: Sapienti sat...

Ду....ський.

CUNARD-ANCHOR

Найбільші, найкорші кораблі в світі. Найчемніша обслуга для пасажирів. У Вашій місцевости або сусідніх місті находиться наш місцевий агент,

ДО УКРАЇНИ, ПОЛЬЩІ ЛИТВИ І ПРИБАЛТІЙСЬКИХ КРАЇВ ПРЯМО НА ДАНЦІГ.

SAXONIA .....23. липня

	II. кл.	III. кл.
Гамбург $145.00		$125.00
Данціг $200.00		$135.00
Такса $5.00.		

ЧЕРЕЗ CHERBOURG, SOUTHAMPTON, LIVERPOOL і GLASGOW

ALBANIA .....12. липня
MAURETANIA .....15. липня
COLUMBIA .....16. липня
CARMANIA .....16. липня
AQUITANIA .....26. липня
CAMERONIA .....30. липня

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

НЬЮАРК, Н. ДЖ. Тов. „Вільна Україна", від. 152, повідомляє, що півричний мітінг відбудеться в 8-мій годині вечером дня 13. липня, в гали церковній при Корт стр. Неавишений член заплатить карту 50 цит. — В. Сидоровичу, предс.; Г. Дідоха, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Вільні Козаки", від. 316, повідомляє, що надзвичайний мітінг відбудеться о годині 7.30 вечером в четвер, 14. липня, в гали Просвітного Кружка під ч. 337 Реминґтон стр. Контрольна комісія здасть півричний звіт, а відтак буде справа будови Товариського Дому. Кождий член повинен явитись, бо є важна справа до порішення. — Л. Братусь, предс.; В. Гуцульський, секр.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ФАРМИ НА ПРОДАЖ!

Вам не треба боса, станьте самі босом, виховуйте дітий своїх на людий здорових. Ви найдете здоровє для себе і для своїх дітий, на фармі серед свіжого здорового воздуха і від здорових свіжих продуктів, які Ви самі власними руками зробите. Наші люди галицькі живуть по більшій части у великих містах Ню Йорк і Шікаго. Діти наших людий мучаться без свіжого воздуха, без свіжого молока і без других продуктів. Отже найлішше буде для Вас, коли купите добру і урожайну фарму, які находяться в стейті Ню Йорк коло міста Ром, Н. Ґл. або Онейда, Н. Ґл. Ті фарми є засіяні і засаджені, недалеко міста Ром, при добрих цементових дорогах і недалеко зелізних дорід. Фарму можете купити від власителя, котрий не може робити залля старости. Се добра нагода для наших людий, котрі довгими літами шукали сий тяжко запрацьований хліб. Тепер я вказав пора купити добру і урожайну фарму. Я маю фарми від 20, 30, 40, 50 і 150 акрів доброї земли. Хто желає собі з тих фарм вибрати котру, то прошу зголоситись письменно або особисто на адресу: 60-61

MICHAEL WOYTOVICZ,
305 S. Madison St., Rome, N. Y.

ВЕСЕЛА БАНДУРА

Повний збірник веселих і жартівливих пісень і приспівок до музичних інструментів і танців.
ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.
Замовлення посилати до:
UKRAINIAN PUBLISHING & PRINTING,
30 East 7th Street, New York, N. Y.

45 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ

Губернатор Ню Йорського стейту Міллер, підписав рішення на видавание бонусів (надгороди) для тих жовнірів американської армії, котрі служили в час світової війни. Проте всі Україні, бувші жовніри американської армії, повинні сейчас звернутися до нас в сій справі а ми виготовимо їм, зовсім безплатно, просьбу на отримание того бонусу. 25вч—

HENRY C. ZARO, Banker,
39 Cooper Sq. Dep.U. New York, N. Y.

ХТО ВЕРТАЄ

УКР. EMIGRATION BUREAU, 603 Carson Street, S. S. PITTSBURGH, PA.

ХТО ХОЧЕ ВЕРТАТИ ДО КРАЮ на посвідчіних і найбільших кораблях як „America", „George Washington" і инші і то в окремих каютах на 4 або 6 осіб, без жадної окремої доплати;

ХТО ХОЧЕ СПРОВАДИТИ когонебудь з родини з краю сюда;

ХТО ХОЧЕ ПІСЛАТИ ГРОШІ до КРАЮ дешевим чеком тан, або до 4 тижнів були доручені;

ХТО ХОЧЕ ПОЛАГОДИТИ ЯКУНЕБУДЬ СТАРОКРАЄВУ СПРАВУ або вибрбти якінебудь старокрасний документ;

Нехай звірне ся сейчас з цілим довірєм о ближші інформації до загалько від 6 років знанього з чесної і ретельної обслуги.

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО БЮРА.

AMERICAN UKRAINIAN EXCHANGE, INC.
30 E. 7-th STREET. NEW YORK, N. Y.

ШЛЕМО КОЖДОМУ, ХТО СОБІ ЗАМОВИТЬ НЕЗВИЧАЙНО ГАРНУ ПОВІСТЬ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

В неділю рано зілє копала

ЦІНА ЛИШЕ 75 ЦЕНТІВ.

Замовлення висилайте враз з грішми на адресу:
UKRAINIAN PUBLISHING & PRINTING,
30 East 7th Street, - - - - - New York, N. Y.

Шведсько-Американська Лінія
24 STATE ST., NEW YORK CITY

СКОРА ОБСЛУГА ПАСАЖИРСЬКА З НОВОГО ПОРКУ ЧЕРЕЗ ГОТЕНБУРҐ ШВЕЦІЯ ДО **ДАНЦІГ**

S. S. DROTTNINGHOLM відходить JULY 23.
S. S. STOKHOLM відходить AUGUST 20.

Трецю клясоу до ДАНЦІГ $135 і $5 додатку місячну. Подорож тревае дванайцять днів. Пасажири третої клясе їдуть в кабінах на 2 — 4 — 6 осіб.

По шифкарти і по інформації о пашпортах голосіться до льокальних агентів.

ПРИ ПОВОРОТІ ДО КРАЮ І ТУТ В АМЕРИЦІ

нема лішого ремесла від автомобільного. Я є з краю довголітній і добрий механік і шофер в Америці. Хто вивчиться в нашій школі, той стане добрим механіком і шофером. Будете нам вдячні по всі часи. Зважте, що наша школа є одною з лішіх в Америці. Уживаесь до науки всі найновіші модері автомобіля. Денні і вечірні курси. Можете заробити 25-35 дол. на тиждень. Просимо зайти до нашого офісу і порадитеся з нами. Офіс отворений і в неділі.

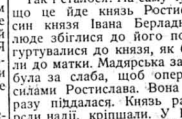

Треба мати шведське віза.

Записуйтесь до нашої школи. — І. Stepanoff, інструктор і механік.
Для інформації наш офіс отворений в неділі до 12. г. в пол. Пишіть по каталогу
ARENA AUTO SCHOOL, 151 W. 54th St., NEW YORK, N. Y.

АНТІН ЛОТОЦЬКИЙ.

СМЕРТНЕ ЗІЛЛЯ.

(Історичне оповідання з 1189).

(Продовженне). (5)

V.

Вже третій тиждень минав як галицькі посли приїхали до Києва. Та мимо старань не вспіли вони доси нїщо осягнути. Одно, що вдалося їм, за стараннем Біловолода, це те що київський митрополит дався втягнути в їхню справу. Палкими зазивами закликав він руських князів, щоб спішили відбивати в ворогів західні окраїни руських земель, отчину князів із дому Рюрика. Він писав посланія до князів, виголошував проповіди в св. Софії й инших київських церквах.

— Князі руські, нащадки Рюрика, Олега Віщого, Святослава Хороброго, Володимира Святого й Ярослава Мудрого! Це чужоплеменники забрали отчину вашу! Годі, не ялося вам спокійно приглядатися, як гине під ворожою стопою значна частина Рідної Землі. Тямте, що це окраїни наші. Пропадуть вони, то ворог підсунеться близше, може прийти час, що в лиху годину для нас сягне й по „матір городам руським". Князі руські! Це чужоплеменники відібрали в вас отчину вашу, вартоб вам заходитися коло цього, щоб відібрати її в них! — голосив митрополит раз-у-раз. — Князі, чиж ялося вам спокійно глядіти, як вороги виривають кусень за кускем, шмат за шматом із тіла вашої Матері! Чи ви можете допустити до цього!"

Та даремні були й усі митрополитові заклики! Ніхто з князів не відгукувався на них. А київський великий князь Рюрик Ростиславич, коли митрополит зверинувся до його, щоб коли вже сам не хоче йти проти Мадярів, то щоб завізвав других князів, щоб ішли ратувати окраїни—відповів, що нїхто не піде, бо нікотрий князь не хоче бути іграшкою в руках невірних, віромних галицьких бояр. „Я, говорив він, помагав бо йому зятеві Романові Мстиславичу, Галичане самі запросили його, клялися, що стануть по його боці, а коли він тільки перестунив границі галицької держави під Плісиськом, — галицькі бояре враз із Мадярами билися проти його. Ні, я другий раз не дам себе ввести в халепу так ручу вам, що нїхто инший не схоче, щоб його одного дня закликували в князі на це, щоб уже на другий день із соромом прогнати! Даремний ваш труд, шкода вашої дороги!"

Посли втратили вже були всяку надію, що їм удасться когось стягнути. Думали вже вертати з нїчим до дому. „Пропало! — думали вони — така вже видно доля галицької землі, щоб загибати в чужому краю! Ой, не вернемо ми вже вже!" Доні й конем не обідеш!"

Аж одного дня запросив митрополит до себе Біловолода й зараз на вступі завяв йому з розрадуваним видом:

— Ну, піснетворе Біловолоде, є князь для вас, є володар для Галича, що вмітиме й удержати його й оборонити!

Біловолод і собі зрадів:

— Хтож саме, святіший отче, митрополите?

— Такий князь, що й по закону належався йому Галич!

— По закону належався Галич Олегові й Володимирові Ярославичам! Олега вже не має в живих, а Володимир!? Як говорить ся, вже давно! Олега вже не має в живих, а Володимир!? Як говорить ся, вже давно! Досить певні вісти, він у Мадярів у неволі! Вони держать його враз із жінкою й синами в вежі й добрі бережуть його, як оповідають!

— Це правда все! А всеж таки про одного ти таки забув, мій сину, що тепер має не менше право до Галича, а якраз мудрий і великий князь Ярослав Володимиркович таки тяжко покривдив.

— Ах, це бувби князь Іван Берладник! Це правда він навіть по закону мав більші права, як князь Ярослав, бож його батько Ростислав був старшим братом князя Володимирка.

— А бачиш!

— Так, алеж, оскілько знаю, він уже давно не живе!

— Твоя правда! Але живе його син хоробрий і завзятий Ростислав Іванович!

— Ах це булоб знаменито!— заклекав на радощах Біловолод — і Галич бувби врятований і направленоб стару кривду, яка може й тяжить проклоном на Галичу й на синах Ярослава! Чи він заявив охоту йти на Галич, чи він є тут у Київі!

— Так! Інакше чейже я не кликався тебе тут, сину! Він заявив охоту йти на Галич і то не тому, (запевняв мене!), що це його законна отчина, а тому, що це важна окраїнна частина великої руської землі, що це західне забороло її! Хоробрий це князь і дух високий у його Він доси перебував у Смоленську й недавно прибув на проводу до Київа! Почув на проповіди в св. Софії моі заклики й зараз зголосився до мене!

Зрадів, вельми зрадів Біловолод! Неначе на крилах летів, біг Біловолод до заїзду, де поселилилися були галицькі посли.

— Є, є князь! Маемо князя! —кликав він до них уже з далека замість привіту.

— Хто? Де? Який? — засипали його питаннями товариші.

Хто? Правнук Володаря, син нещасного Івана Берладника — Ростислав!

— Син Івана Берладника?! Івана Берладника! Знаменито! Він повинен, він мусить бути нашим князем! Галич цеж його законна отчина, цеж його спадщина по Володареві! Він наш князь! Ми за него готові свої голови покласти! Хай живе Ростислав Іванович, князь Галича! — лунали окликн довкола раз-по-раз. Радість і одушевління опанувало всіх! А Біловолод радів усією душею на вид отсего захвату й отсеї едности!

Раділи, тішилися бояре, що їх посольство дало такий гарний вислід. А старий Витанович, трохи не кинувся обнимати й цілувати Біловолода;

— Це ваша, ваша заслуга, боярине Просовичу! Без вас ми булиб тут у Київі нїщо не вділяли, булиб нїчим повернули — говорив він до його разрадуваний так, що аж сльози виступали в очах.

— Гей, гей! Мирославе, невірний Томо! Колиб ти це все бачив, чи ти дальше не йнявби віри цирости цих окликів! Чиж спосібні отсе люде дбати тільки про особисті справи, у всьому бачити тільки особисті користи! Ні, ні, ти помиляєшся, любий друже!

І з тими цілого самого дня побіг він до митрополита з радісною вісткою, що бояре-послане дуже рано й радісно приняли вістку про охоту князя Ростислава відібрати собі галицький престіл. Біловолод просив митрополита, щоб повідомив про це Ростислава й ізвів їх із ним.

Стріча наступила таки вараз на другий день у митрополита.

Перший промовив до князя Юрій Витанович, як провідник посольства Галичан.

— Князю наш! Бо нашим тебе маємо право назвати! Тиж нащадок Володаря, ти син князя Івана Ростиславича, якого ввесь Галич почитав і любив! Князю наш! — говорив він, — нещасний Галич, твоя батьківщина, потребує твоєї помочі, вона жадає її в тебе, князю, твій Галич зове, кличе тебе! в імени всего галицького боярства приходимо прохати тебе: — не відмов нам помочі твойого мужеського сильного рамени, пити мерщій із відсічю поневоленому городові й країні, увільни його від найздників, а вдячний Галич радісібно приймає тебе своїм князем, засядеш на золотоковому столі преків твоїх, що тобі належиться по всім людським і божим правам! Князю! Ми, певні, що тільки ти один у силі освободити наш дорогий Галич і кермувати ним на свою славу й для добра його жителів.

Із слезами в очах відповів князь Ростислав на цю промову сивоголового боярина:

— Боре славного й великого Галича! Я був, є й буду все й усюди готов спішити на оборону загроженої Рідної Країни! Цеж моя повинність! Тому не може бути й мови, щоб я відмовив вашому проханню! Це для мене не прохання, це звзив, цеж вашими вустами кличе до мене моя Рідна Країна: „Мої західні окраїни ворог займав, іди, сповни свій обовязок, рятуй їх, відбери їх у ворога! Бо пропадуть окраїни мої, то й мінї усій не довго жити!" Вірте мині, бояре, що тільки за цим покликом я йду. Не тому, що Галич це моя отчина, що це спадчина по моїх батьках! Чудила мині доля бути вашим князем — буду! А ні, то ні! Але обовязок мій висвободити мій Рідний Край з рук наїздника! Я йду на ваш поклик, бояре, тільки ви додержіть мені вірности бодай дотих, поки вся країна не буде вільна від ворога!

— Ми хрест тобі цілуватимемо вже тепер, що ми всі, що тут є додержимо тобі вірности! — заявив старий Витанович!

Митрополит ізняв хрест, що висів у його на грудях і подав його Витановичеві й казав:

— Ось тобі хрест на цілування!

Витанович похилився й поцілував, а за ним і другі посли!

— Тож тямте! говорив митрополит святочно й піднесено —тямте, що ви цілували хрест князеві Ростиславичі на вірність. Хай Господь вас веде в ввесь ваших добрих намірах і хай спаде важка кара на вас і на діти ваші й на діти ваших колиб ви неправдивими устами цілували цього хреста!

— Хай, так станеться! Амінь! — повторили всі.

Після цього стали, радити, якби найкраще повести справу.

Князь Ростислав заявив, що розішле своїх людий із зазивом, щоб у кого тільки охота, вступав в його військо, що боярове зобовязалися поставити грошей на перші потреби.

І таки цього самого дня розіслав Ростислав своїх довірених людей по Київі й сусідних городах і селах, які закликали охочих людий у його військо, а бояре вдалися до купців Галичан, яких чимало було в Київі й які мали тут свої торговлі, щоб у них узяти потрібні засоби. Купці не відмовилися, радо дали потрібну суму.

І вже по двох тижних вирушав із Київа чималий і добре озброєний полк князя Ростислава Берладича. Юрій Витанович із трьома иншими боярами послали поіхав наперед. При князю остав тільки Біловолод. Остався він на просьбу самого князя, щоб бути князеві дорадником і щоб у війську піддержувати й скріпляти духа й захват і запал.

За його порадою й намовою військо рушило на Плісниську. Біловолод знав, що тут усе ліпше на його заклик і полк Ростислава здібшиться тут у двоє...

Так і сталося! На саму чутку, що це йде князь Ростислав, син князя Івана Берладника, люде збігалися до його полку, гуртувалися до князя, як бджоли до матки. Мадярська залога була за слаба, щоб опертися силами Ростислава. Вона відразу піддалася. Князь радів, радили надії, кріпшали. У Плісниську задержалися з тиждень. Невибагливий князь поселився в домі Просовичів. Звонимира заходилася коло князя, як коло батька рідного.

— Давно вже не мав я коло себе таких щирих людий! Давно вже! Чим я заслужив собі на це у вас, чим я вам оддячу, добрі люде? — говорив князь до них.

— Князю, ти князь наш і гість наш! А чиж ялося князя свойого й гостя инакше принимати! Противно, ми тобі, князю наш, вдячні мусимо бути, що ти був ласкав загостити в наші смирні пороги. Тиж міг загостити хоч би до таких багатирів, як Арбузовичі, де мавби ти був куди кращу вигоду, як у нас — говорив на це Біловолод. — Ми, князю, я й моя жінка, маємо до тебе прохання — будь таким ласкавим подержи нам сина до хресту: . . . . . .

— Ах, рад, рад стану вашим кумом. Біловолоде! — завив князь.

І охрестили. Малому Мирославкові дали при хрести ймення Степана. І так князь Ростислав став кумом Біловода Просовича, а хресним батьком Мирослава-Степана Просовича!

По тижневі рушили дальше під Збараж, який теж не довго опиравея. Та Ростиславові такий спосіб був за повільний! Він на крилах рад був злинути під Галич! Пощо тратити сили на здобування отсих малих городків. Найважніше Галич! Коли галицькі бояри самі закликають мене на княженя, так чейже й усі стануть, усі підуть за мною. Чого нам гаяти час, чого тратити безпотрібно сили! Ідемо просто на Галич! — заявив Ростислав рішучо.

Біловолод сам не знав, що радити князеві! Йому хотілось вірити, що галицькі бояре всі одностайно стануть при свойому князеві. Хотілося вірити! Та рівночасно неспокійли його й Мирославові слова! Ануж галицькі бояре в останній, в рішаючій хвилі відкинуться від князя! Ануж самолюбство й користолюбність візьме верх над любовю до Рідної Країни! Та ні! Цього не буде! Не вигасла чейже в їх серцях любов до свойого рідного! А й князь Ростислав теж син Івана Берладника, любимця їхнього! Пощо тривожитися даремно! Справедлива справа мусить бути горою!

А князь Ростислав говорив ще:

— Цим, що ми скоро й несподівано явимося під Галичем, зискаємо ще й це, що не дамо ворогові приготовитися! А колиб ми гаяли час на здобування городків, то Мадяре могліб, малиб час краще приготовитися до оборони й город укріпити й закликати нові сили з Угорщини в підмогу. А так ми їх несподівано заскочимо й багато влекшимо собі!

Ці слова князя пересвідчили Біловолода.

Рушили просто на Галич, оминаючи важніші місцевости, щоб мерщій, щоб нечайно стати під заборолами Галича.

(Далі буде).

АМЕРИКАНСЬКА ЧОРНОМОРСЬКА ЛІНІЯ КОРАБЕЛЬНА

Поспішна пасажирська лінія під американським флягою з Ню Йорку прямо до

ОДЕССИ

Вигідний і скорий *S. S. Acropolis* вилне 15. вересня з Pier 5, Hoboken

Найлішша страва і обслуга.

Голоситись:
AMERICAN BLACK SEA LINE,
21-24 State St., New York City.

ШИФКАРТИ

ДО ЛЬВОВА $99.00

До		До	
Стрия	$ 98.25	Бучача	$ 99.50
Тернополя	99.50	Дрогобича	98.75
Станиславова	99.50	Бендзіна	95.00
Кракова	97.50	Варшави	98.00
Гусятина	100.00	Мінська	100.00

Ціни стисло Компанічні. Замовляємо каюти наперед. — Аплікації на ПАШПОРТИ виробляємо даром. — Опікуємося і асикуруємо куфри і пакунки. — Даємо нічліг і чесну товариську услугу. — Спішіться з замовою місць.

Пишіть сейчас або заходіть

Stephen Dembitsky.

All Slav Steamship Agency,

204 W. 27th STREET, NEW YORK, N. Y.

Phone: Chelsea 5508

НЕМІЧ, ОБЕЗСИЛЕННЄ І ЗНЕОХОТУ

викликує ваш жолудок серед теперішної літної спеки

БОСАКОВЕ ЛІЧНИЧЕ ГІРКЕ ВИНО

Природний кріпитель („Nature's Tonic") — заподжить сим долягливість кров.

До набуття в аптиках і гросерійних крамницях або прямо у витворців.

Ціна:
12 фляшок $14.00
6 фляшок $7.50
одна фляшка $1.50

BOSAK MANUFACTURING CO., SCRANTON, PA.

ШИФКАРТИ

ЧЕРЕЗ

ГАМБУРГ, РОТЕРДАМ, АНТВЕРПЕН І ДАНЦІГ продаємо по стисло компанічних цінах і даємо окремі каюти нашим пасажирам.

ГРОШІ

Пересилаємо по найнижшім курсі: кождий цент повірений нам пересилаємо в якнайкоротшім часі а на доказ доручую рецепіси з підписом Ваших рідних що отримали грошІ.

НОТАРІЯЛЬНИЙ

відділ полагодить Вам рІжні справи краєві і американські і постараєсь Вам безплатно о пашпорт до краю в дуже короткім часі.

Від ДЕПОЗИТІВ платимо 4 процент рІчно.

Наш Банк оснований в 1898 році.

ІНФОРМАЦІЇ уділяємо даром в рІжних справах.

EMIL KISS, Banker

133 Second Ave., New York, N. Y.

Шифкарти — Паспорти — Пашпортизація — Контракти

Українська Канцелярія Нотаріяльна.

Висилає гроші до всіх частий світа скоро, безпечно і в повному запорукою. Спродає шифкарти на всі кораблі ві лінії до краю і краю. Виробляє паспорти, повноважнІ, контракти купна і спродажи. Перепрошує куплю і спродажи грунтів в старім краю. Продає, купує і фарми в Пітсбургу і о. Асекурує церкви, школи, доми, склепи і меблі від огню. РОДИМЦІ! У всяких вІсце поданих справах звертайте си до мене з повним довІрем. Зажим дещо зробите, прийдіть до мене порадитись. Всякі інформації удІляю даром. В пошанованем,

John Haniak, нотар.

613 Carson Str., S. S., Pittsburgh, Pa.

Коло української і гуторської церкви на С. С.

Пашпортизація — Повноважності

ЧИТАЙТЕ І ДРУГИМ ДАЙТЕ:

Хочете їхати до старого краю?
Хочете заслати грошову поміч Вашим рідним?
Хочете залагодити якінебудь старокрвські справи скоро і певно?

У ВСІХ ТИХ СПРАВАХ УДАЙТЕСЯ ДО:

SLAVONIC DEPOSIT BANK

(СЛАВЯНСКА ШАДНИЧА КАСА).

42 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСОБИ ПОВЕРХ 4 МІЛІОНИ.

Тисячі фірм, корпорацій і поодиноких людей, сотки Братств і Товариств, та десятки заложоногих Організацій є нашими депозиторами і є вдоволені з нашої обслуги і точности.

Інституція наша є певна, бо провадиться чесно, осторожно і поступово.

Наш Банк закупив сусІдній дім за $50.000, бо задля браку місця і зростаючого бізнеру, для працюючого персоналу було дуже невигідно.

Вже більше як один місяць як будівлані контрактор приготовляють собІ дім на Відділ Заграничний і сподІємось що якоротці буде вивінчений.

В нашім відділі для висилки грошій, продажі шифкарт і полагодування всіх старорідних справ, є менаджером кождому дуже щирий Українець д. В. Крайлівський, який працював довший час у Українських Інституціях а відтіпше служив 4 роки при Американській АрмІї в Панамськім Каналі. Він дуже радо обслужить Вас вдоволяюче і дасть пораду кождому в якінебудь справі і прошу кождому, хто дІнше до него зверається.

Тому замісць іти до якогось агента, який Вас дуже часто може скривдити, вступіть до нашого Банку, а ми вірімо, що будете вдоволені.

ВИСИЛАЄМО ГРОШІ ПО ДУЖЕ НИЗЬКИХ ЦІНАХ.

Slavonic Deposit Bank

42 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

Коло Сіті Гал.

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА за місяць червень 1921.

НОВОПРИСТУПИВШИЙ ВІДДІЛ:

Товариство Богдана Хмельницького в Колодель, Па.

В. 201. Баюк Микола, Лагодський Михайло, Конський Антін, Каліста Казимир, Либа Василь, Микитишин Михайло, Фенак Артім, Хемій Павло, Дворняк Василь, Мохнацький Василь, Гай Іван, Фірман Константин, Стефанів Петро, Підкорчемний Стефан, Конський Григорій.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Челяк Марія, Ференц Семен, Челяк Анастазія.
В. 14. Франчук Адьдіна.
В. 16. Ільків Кость, Ільків Анна.
В. 33. Зелінка Ева.
В. 36. Шеремета Марія, Чернець Софія.
В. 53 Усик Анастазія.
В. 63. Поліщук Тома.
В. 77. Писек Йосиф.
В. 82. Мельник Дмитро, Пішко Григ.
В. 95. Домбровський Тит, Акулов Федор.
В. 98. Нікрт Семен.
В. 106. Грицин Ілія.
В. 126. Войтко Михайло, Ткач Михайло.
В. 130. Сеньк Анастазія.
В. 133. Весєон Марія.
В. 160. Фуртас Тома.
В. 172. Хлистун Григорій.
В. 176. Пліс Йосиф, Пліс Магда.
В. 230. Савчак Григорій.
В. 240. Марчишин Микола, Марчишин Марія.
В. 273. Коцюба Йосиф.
В. 274. Шебряк Ілія, Лисейко Андр.
В. 276. Рудакевич Дмитро.
В. 283. Репокіс Павло.
В. 288. Маліновська Йоанна.
В. 295. Шетельська Теодора.
В. 323. Яцуків Олекса.
В. 326. Целеш Вінкентій, Бонк Петро
В. 330. Смеречинський Микола.
В. 342. Марковичі Анд. Апольонія.
В. 365. Мичак Кость.
В. 373. Гатрак Анна.
В. 385. Угринчуйк Анастазія, Харчишин Маланка.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 9. Юрий Мартин.
В. 13. Качмар Яким.
В. 20. Кирпак Петро, Кирпак Павл.
В. 44. Куць Сахарій.
В. 55. Коваль Франко.
В. 64. Пачковська Марія.
В. 65. Малик Михайло.
В. 84. Бенгринович Григорій.
В. 94. Маркович Василь, Гривняк Сильвестер, Гривняк Паранька.
В. 100. Андрусик Іван, Габла Стеф
В. 103. Гоеш Іван.
В. 107. Коваль Йосиф.
В. 108. Бабак Михайло.
В. 112. Кардаш Марія.
В. 117. Боднар Петро.
В. 120. Стравиик Стефан.
В. 136. Качупко Микита.
В. 138. Шамрило Кондрат.
В. 144. Рула Павло.
В. 146. Воркун Прокіп, Бойко Ілія.
В. 151. Мазур Юстина, Бучин Татіяна
В. 162. Поточник Микола.
В. 175. Білінський Василь, Тибішка Іван, Кожовський Микола, Кравчишин Гринько, Божівська Розалія.
В. 183. Дубей Теодор.
В. 189. Мадарас Анастазія.
В. 191. Стадник Стефан.
В. 192. Гапонський Антін, Гузар Ст.
В. 217. Колба Іван .(син Михайла), Ковба Микола.
В. 219. Гарасимишин Михайло, Гинда Ілько.
В. 222. Комарніцький Ігнат.
В. 229. Домбровський Яків.
В. 245. Наконечний Олекса, Канюка Семен.
В. 248. Віщук Анастазія, Віщук Василь, Липка Кость, Збірак Текля.
В. 274. Сисин Михайло.
В. 276. Делико Іван, Уштан Григорій, Сирчик Юрко.
В. 295. Пронковин Григорій.
В. 317. Довгій Іван.
В. 324. Черкас Михайло.
В. 332. Віржман Іван.
В. 336. Ільків Іван, Тарчанин Василь, Микитюк Кондрат.
В. 341. Цубукайло Василь, Бохняк Василь.
В. 355. Данько Федор.
В. 357. Іванців Михайло.
В. 388. Крук Олександер, Кондратів Микола.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 9. Шепта Андрей.
В. 20. Красінський Антін.
В. 34. Вільготний Теодор.
В. 39. о. Струтинський Микола
В. 83. Миньків Іван.
В. 104. Коломиєць Василь, син Ілька.
В. 106. о Курилло Константин
В. 143. Павлюк Василь.
В. 155. Король Анна.
В. 166. Балгрошський Олекса.
В. 192. Гудзій Василь.
В. 213. Романів Андрей.
В. 223. Швайлик Ізидор, Швайлик Анна.
В. 224. Музика Василь.
В. 239. Чичуля Григорій, Коваль Дмитро, Грицьків Гринько.
В. 274. Пірко Михайло.
В. 278. Моріків Іван, Моріків Анна.
В. 316. Дорофей Наталка.
В. 371. Семків Йосиф.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 4. Русиняк Теодор, Демкович Михайло.
В. 5. Кощан Родіян, Лазорияин Пр.
В. 9. Волежиц Ілія.
В. 10. Гуляшський Юрко.
В. 18. Гапій Михайло, Бешта Марія.
В. 20. Ангел Іван.
В. 24. Кинах Андрій.
В. 27. Завацький Іван, Звіряшин Анна.
В. 34. Любчин Іван, Пик Теодор, Пик Юстина, Бобик Андрей, Бобик Василь, Пішко Стефан.
В. 38. Микулик Петро.
В. 42. Пилипович Іван.
В. 47. Говаз Константин.
В. 55. Гарчинський Антін, Звярич Стефан, Римчук Василь, Задорожний Іван.
В. 57. Дзямба Іван.
В. 59. Козар Іван, Багаай Матвій.
В. 61. Пилип Григорій.
В. 62. Фабан Йосиф.
В. 63. Болкуш Михайло, Онуфрей Михайло.
В. 65. Голобовський Теодор.
В. 67. Керничий Михайло.
В. 70. Малячівський Дзянько, Лазорко Филип, Олексіко Миколай, Ригайло Гриньо, Черхавський Дмитро.
В. 74. Гранка Микита.
В. 75. Чорний Василь.
В. 76. Будний Антін.
В. 77. Ривак Данько.
В. 85. Барбарак Петро, Подкасаний Вітім.
В. 86. Турок Яким.
В. 87. Трояновський Франко, Микльо Василь.
В. 88. Грабінський Василь, Тарас Гнатко.
В. 89. Прощьчак Іван.
В. 91. Кашій Ксеня, Маліновський Стефан, Кремінь Болодислав.
В. 93. Сомих Пилип, Бабій Конст.
В. 94. Дінь Максим.
В. 95. Басюк Луць.
В. 96. Гавкінський Іван.
В. 100. Гаврилюк Михайло.
В. 101. Луців Михайло.
В. 102. Крижановський Станислав, Марко Ілько, Сушко Гавриіл.
В. 105. Костик Михайло, Костик Юзіф, Гаврилко Стефан.
В. 106. Маринів Стефан, Білецький Павло, Шмирко Дмитро.
В. 108. Стефанський Андрей, Гаврончька Христина, Гавроньский Теодор, Дуда Йосиф.
В. 172. Турчик Марія, Войнаровська Павлина.
В. 120. Бур Іван, Гула Іван, Козловський Йосиф, Фечушак Василь, Бащ Анна, Греча Анна, Смагула Йосиф, Бур Федуня, Греча Андрей, Бащ Михайло, Баш Дмитро.
В. 133. Гвязда Володимир.
В. 135. Макар Марія, Мушинська Марія, Мушинський Василь, Макар Дмитро.
В. 136. Сидор Стефан, Слабик Андрей, Шкарута Іван, Приставі Мих.
В. 138. Качуринк Олекса.
В. 144. Трипнік Стеф., Фурик Вас.
В. 146. Янків Микола, Бондаренько Касіян, Базилевич Дмитро.
В. 151. Слота Параня, Цибуляк Марія, Нестор Катерина.
В. 152. Цюпиря Іван.
В. 155. Гаш Анна.
В. 156. Юрицинй Михайло.
В. 161. Свердан Микита.
В. 163. Мельник Петро, Лищак Петро, Пашковський Петро.
В. 165. Вадик Микола, Кулучак Петро.
В. 167. Горбова Анеля, Горбовий Василь.
В. 168. Гаврих Іван, Рій Петро.
В. 170. Ленівський Петро, Дерекач Павло, Рудак Пелягія, Кушнір Дмитро, Мельничек Андрей, Пелех Мих.
В. 172. Приїма Григорій.
В. 183. Кіхтій Ілько, Дубей Анна, Катрич Анна, Грицик Василь, Росцішевська Параска, Росцішевський Юстин, Малярський Іван, Дубей Семен, Поточник Василь, Катрич Петро.
В. 184. Марфей Грицько.
В. 196. Гринішак Петро.
В. 198. Іваник Филип.
В. 200. Вінічек Франко.
В. 203. Білецький Юрій, Ольховий Филип.
В. 206. Перешлюка Стефан.
В. 207. Чорнобай Йосиф.
В. 217. Мороцко Николай, Стрілець Михайло, Кубарич Ілія.
В. 218. Левченко Микола, Мулярчук Йосиф, Ящновський Василь.
В. 219. Прощьків Василь.
В. 221. Піндак Теодор, Ярема Дмитро, Натника Михайло.
В. 222. Самодал Олекса, Шеремета Юрій.
В. 234. Гаврищук Юрій.
В. 235. Цуп Микола.
В. 241. Миськів Михайло.
В. 243. Шавала Олекса, Михальський Онуфрій, Романський Теодор.
В. 246. Притула Григорій.
В. 248. Сивозик Микола, Кобилянський Федорів, Гевчук Василь, Будзик Франшішка, Будзик Іван, Пушкар Стефан.
В. 255. Ярема Микола.
В. 259. Стахник Ігнатій, Кучерепа Василь.
В. 274. Гирбіль Стефан.
В. 276. Бубнів Микола, Рудавська Ева, Гринкевич Павло.
В. 282. Бугай Йосиф.
В. 300. Пиптик Михайло, Шупіш Ів., Коваль Іван.
В. 301. Мотлак Семен.
В. 303. Рашковецький Іван.
В. 317. Лялучук Іван, Татарин Іван.
В. 318. Тхорик Марія, Семенюк Марія.
В. 320. Сенявський Андрей.
В. 336. Данилко Лесь, Мазур Іван, Слабий Стефан, Дяків Іван, Потюк Василь, Панасишин Якко, Гнатків Миколай, Стадник Йосиф, Кузик Петро, Шемечко Іван.
В. 338. Цепній Василь.
В. 342. Мазурчик Іван.
В. 347. Столяр Теодор.
В. 350. Солтис Іван.
В. 363. Луцишин Іван.
В. 364. Шийка Петро.
В. 367. Стрілець Ілія.
В. 369. Слодарик Марія, Малий Луць, Саган Василь.
В. 370. Багрій Павло, Багрій Анна.
В. 384. Козак Михайло, Чверинько Михайло, Яструбецький Гриньо.
В. 388. Дмитриків Михайло.
В. 396. Самчишин Іван, Іванців Василь, Береза Петро.
В. 400. Бусько Стефан.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ КАРТИ (ЛИСТИ).

В. 34. Чмерид Іван, Чмерид Анаст.
В. 36. Бонашевська Катерина, Дорофей Наталка.
В. 38. Яворський Теодор.
В. 39. о. Курилло Константин.
В. 42. Долинський Іван.
В. 50. Голдзь Василь.
В. 60. Пірко Михайло.
В. 63. Крупник Іван.
В. 68. Колодій Теодор, Колодій Варвара.
В. 94. Красільний Антін.
В. 104. о. Чаплинський Йосиф.
В. 121. Буката Онуфрій, Лукасевич Антін.
В. 168. Романів Андрей.
В. 175. Кравчишин Гриньо.
В. 211. Лясів Сенько.
В. 217. Сверида Павло.
В. 230. Фіялка Варвара, Фіялка Сем.
В. 237. Савчук Яким.
В. 248. Маньків Іван, Кошовський Олекса, Гриньків Гриньо.
В. 295. Огар Петро.
В. 330. Гаина Теодор, Пшеничка Явдоха, Пшинічняк Василь.
В. 389. Шмігель Іван, Онушка Іван (старший).

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 91. Лапиця Андрей.
В. 209. Клебан Егіда.
В. 211. Вонсовин Олекса.
В. 239. Кобилянык Стефан.
В. 254. Пішко Миколь.

УВАГА,

котру кождий місцевий урядник і член Українського Народного Союза повинен вільно прочитать і до неї стисло застосуватися.

Члени, оголошені в рекордовім звіті за місяць червень 1921 року яко суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і на далі бути членами У. Н. Союза, мусять згодитися в протягу сего місяця (липня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залегдости до місцевої каси на руки відділових урядників Як сего не зробить до кінця липня 1921 року, то в серпни 1921 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятє), коли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі з місяцю червня 1921 р. взяли перестулні листи, а ще доси не зголосилися до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають ще зробити в місяцю липни 1921 р. бо на другій місяць то є в серпни 1921 р. вичеркнеться їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті, до У. Н. Союза тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

ЗІСТАВЛЕННЄ:

В місяцю маю 1921 р. було членів у У. Н. Союзі.....	12.162
В місяцю червни 1921 р. принято новых членів	60
В місяцю червни 1921 р. принято иановно членів	67
В місяцю червни 1921 р. принято з переступними листами..	23
З місяцю червни прийшло з иншых кляс посмертного.....	5
Разом.....	12.317
В місяцю червни 1921 р. суспендовано членів	216
В місяцю червни взяли переступні листи членів.....	32
З місяцю червни відійшли до иншых клас посмертного.....	5
З місяцю червни 1921 р. померло	5
Разом.....	258
В місяцю червни 1921 р. У. Н. С. числив повнолітних членів	12.059

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В класі D $100.....	5
В класі А $250.....	278
В класі АА $500.....	4.143
В класі В $750	368
В класі С $1000.....	7.146
В класі ВВ $1500	171
В класі СС $2000	8
Разом.....	12.059

С. Ялобовський, гол. предс.,
І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ДР. ІВАН СМІТ

ЛІКАР УКРАЇНЕЦЬ — СПЕЦІЯЛІСТ ОПЕРАТОР. вчс

Годинн урядові: 12-2 попол. і від 6-8 вечер, а в неділі і свята від 10. рано до 2. попол. Телефон Stuyvesant 4493.

Dr. JOHN SMITH, Jr.,

327 E. 17th St., New York, N. Y.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

С. М. КАУФМАН, М. Д.

СПЕЦІЯЛІСТ ХРОНІЧНИХ І ВНУТРІШНІХ НЕВИДУГ І АКУШЕР.

Година приняття: від 9. рано до 9. вечер, в неділі до 4. пополудни.

111 E. 7th ST., NEW YORK, N. Y.

DR. M. SMITH

16 E. 7th ST., NEW YORK

Tel. Orchard 6072.

коло Церкви св. Юрія.

Говорить по українськи.

Лічить успішно недуги мущин, женщин і дітий.

Найморернійші електричні апарати.

ДР. Б. ГОГЕНБЕРГ

спеціяліст зі старого краю. Лічить недуги мущин і женщин, як внутрішні так і зовнішні. Переводить всякі операції. Дає недужим безплатну пораду.

DR. B. HOKENBERG,

304 — 2nd AVENUE,

(межи 17. а 18. улицею)

NEW YORK, N. Y.

Години офісові: щоденно від 8-ої рано до 8-ої вечер.

Телефон: 1882 Stuyvesant.

ДР. К. Д. БІЛИК

Український лікар і хірург.

Урядові години:

1) 231 E. 13th St. (Тел. Stuyvesant 590) від 2. до 4. попол. 35вп—

2) 325 E. 4th St. (Avenue C) Tel. Orchard 0409, від 10. до 12 рано і від 7. до 9. вечером.

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ МУЩИН І ЖЕНЩИН

Говорить по українськи.

Лічить всі хронічні застарілі слабости мущин і женщин.

ЛІКАРСЬКА ПОРАДА ДАРОМ.

Dr. ZINS.

110 East 16th St. N.Y.

між Irving Pl. & Union Sq.

Год.: від 9. рано до 8. вечер.

В неділі від 9. рано до 4. пол

БЕЗ НОЖА І МЕДИЦИНИ.

Перший Український Хіропрактор

ДР. АНДРЕЙ БОРАК

лічить рІжні задавнені хороби так МУЩИН ЯК ЖЕНЩИН

Нью Йорк офіс: 335 E. 18th Street.

Понеділок, середа, пятниця від 10. рано до 8. вечер. В неділі від 10. в. Ньюрк (Newark) офіс: 3 Belmont Ave. (коло церкви) вівторок, четвер і субота від 10. рано до 8. вечер. 83вчс—

НАЙБІЛЬШЕ В ГАЛИЧИНІ ПОШИРЕНИЙ ТИЖНЕВИК „УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС"

політично-економічний орган, який обговоре в кождім числі актуальні теми української політики та дає тижневий огляд подій на Україні і в цілім світі. 158,60,2,4

„Укр. Голос" появляється вже третій рік. Річна передплата 2 доляри. Передплату слати в реґістрованім листі на адресу:

RED. „UKRAINSKYJ HOLOS",

Przemysl, Galicia, Europe.

ВЕЛИКА ПАРТІЯ УКРАЇНЦІВ

відїде до старого краю посліпно-пачтовими кораблями просто без пересідання до Гамбурга:

МАНДЖУРІЯ 14. ЛИПНЯ. ЛІТУАНІЯ 20. ЛИПНЯ.
ОЛІМПІК 16. ЛИПНЯ. МОНГОЛІЯ 28. ЛИПНЯ.

тому, бажаючі виїхати в товаристві своїх земляків, приняті собі сейчас шифкарту замовіти і щасливо вернути до своєї рідні.

ШИФКАРТИ

до краю і з краю, середнього стисло по ціні компанічній, а також, кождому пасажирови даємо особну каюту на 2-4 особи.

ПАШПОРТИ

виготовляємо кождому в протягу 2-3 днів. За куфри гарантуємо як до самого Вашого дому в старім краю.

ГРОШІ ДО СТАРОГО КРАЮ

висилаємо скоро і по найнижшім курсі почтою, долярами, чеками і телеграфічно, від повної гарантіси і відповідальностю.

У всіх справах, як тутешніх так і в старо-краєвих, удайтесь в повним довірем лише до:

STANDARD BANK

AVE. B. COR. 4TH ST. NEW YORK

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

Оголошення женитьби не приймаються. — За оголошення пошукувань платиться 10 центів за стрічку (5 слів) за одно поміщення, за більше разів навіть відповідний опуст. Дворазове оголошенне з 5 стрічок $1.00.

Пошукую вучачої сестри КАТАРИНУ МЕДВІДЬ, з села Ролева, повіт Дрогобич. Має находитися в околиці Філядельфії, Па. Хтоби про ню знав або вона сама, нехай зголоситься до: WASYL PARASZCZAK, 2509 Dekalb St., St. Louis, Mo. 60-61

Пошукую своїх братів ФЕДЬКА МИХАЙЛА ОЛІЙНИК, Кільканадцять літ тому, перебували в Дуреуа, Па. Хтоби о них знав чи чув, де вони обертаються або вони самі, нехай голосяться до: MARIA OLIJNYK, 636 Grand St., Jersey City, N. J. 60-61

Чи не знає хто з Роднмців про Поворозників: Михайла, Павла і Луку, та про Івана Кушнира. В Америці вони перебувають від 10 літ; Кушнір з початку перебував в Канаді, заки переїхав до Сполучених Держав. Хтоби знав що про них, зволить мене повідомити й подати їм до відома мою адресу, яка звучить: АНДРІЙ БАНІНЧ СІКНІЙ, Ukr. Prac. Rota, Maly Tabor, Liberec (Reichenberg), Checho-Slovenska Rep. Europe. 60

Пошукую мого опікуна, котрий перед війною вихав до Америки, а котрого адресу я стратив. Він зовесся ЛУКА ОСТРОВСЬКИЙ, є масарським майстер з Тернополя, де мешкав при ул. Князя Острозького. Він сам або хто його знає, зволить подати його адресу до: ОЛЬГА НИК, Романівочі Velitelstvi v Plane u Marianasky Lazne, Ukr. pracovni rota, Czecho-Slovakia Rep., Europe. 59-60

Відкупить сейчас ВІНДОКЛІНЕРСЬКИЙ БІЗНЕС в стейтах Конектікот, Массачусетс або Пенсильванія. Хто має такий бізнес на продаж, нехай зголоситься до: МАК, 76 Boy St., Newark, N. J. 58-60

НА ПРОДАЖ автомобіль, в добрім стані за дешеву ціну. Барген. Голоситись: J. C. WELDING & MACHINE WORKS, 202 Monmouth St., Jersey City, N. J. 59-61

ПОТРЕБА сейчас женщини понад 16 літ віку до обслуги при сода-фунтейн і айскрім в аптиці. Час праці і платня після умови. Голоситись до: M. UHORCHAK'S DRUG STORE, 216 Washington St., Jersey City, N.J. 59-60

Евгенія Чагаринська пошукує Вир. О. ПЕТРА ОЛЕКСІЄВ, котрий має перебувати в Канаді. Прошу голоситись на адрес: EUGENIA CZAHARYNSKA, 869 First Ave., New York, N. Y. 59-60

ДЯКОУЧИТЕЛЬ, розуміючи своє діло, найлучше хор, дити і представлення, учить дуже добре, грає на скрипках, охочий до праці згідне міста дяковчителя. Кто хотів би такого потребує, нехай зголоситься на адресу: DIAKO-UCZYTEL, c/o „Svoboda", 83 Grand St., Jersey City, N. J. 60-1

Пошукую свого брата АЛЕКСАНДРА ГОРОДИНСЬКОГО, котрого адреса була поселінна рокамн: 1085 Boyle Ave., Los Angelos, California. В Америці перебуває від 1903 р., з фаху механік. Всякі мої листи без уступу. Прошу Тебе, брате, прийти мені в поміч, бо загибає у мене 6-ро дрібних дітий. Адреса: О. ГОРОДИНСЬКИЙ, Czortkiw-Wyhnanka, East Galicia, Europa. 60-61

АДВОКАТ

O. H. DROEGE

49 E. 7TH ST., NEW YORK

Розмовитесь по українськи.

Години урядові від 4. до 8. пополудни кождого дня, окрім неділь і свят.

ФАРМИ!

ФАРМА 68 АКРІВ, в тім 30 акрів орної землі а решта добрий ліс і пасовисько, 6 коров, 2 яливки, бик, 3 телят, свині, кури, молодї кони; нові будинки мешкальні і на стайні. Ціна фарми $2700, вплати $1500 а решта на виплат. Голоситись прошу до: MARY WYDRO, c/o Roskowicz, Route 6, Lowville, N. Y. 58-61

НА ПРОДАЖ гросерия, делікатесен і бучерня, при сторі 3 комнати мешкальні, товар свіжий, торг тижневий від 500—600 дол. Продам з причини виїзду до краю. Уладженне сторове і всі забудки є майже нові. Ціна 500 долярів. Голоситись: KAROL YAKMISIEWICZ, 47 Sussex St., або до стору, 136 Morris St., Jersey City, N. J. 58-60

ЧИ ВИ ШУКАЄТЕ ФАРМИ?
Ми продаємо фарми рІжного розміру в найлішших частях Ню Йорк, Конектікот і Ню Джерзи. Колиб Ви хотіли дістати чесну пораду, приходіть до: 143—
BERMAN & GREEN,
359 Grand Street, New York.

ФАРМА.

З причини старости господарь спродається тано фарма: 78 акрів урожайної землі, з котрої 15 акрів пасовиска, 18 акрів грубого лісу, 45 акрів засіяні з сіно. На фармі знаходиться дві керниці і річка перепливає через цілу фарму. Знаходиться молодий сад з 40 овочевих і 50 цукрових дерев. Гарний домок з 10 комнат з газовим світлом і з телефоном і водою. Велика нова стодола, дві великі добрі шопи і курник. Всі будинки в добрім порядку і з громозводами. Підходить до сеї фарми два гарні молодї коні, 12 голстинських дійних корів, один бик, три яліжки, трое телят, 8 безрог, 25 індиків, 40 штук кур, разком зі сіном, возами, сані, брички, упряж на коні, сівярка, косярка, граблярка, жниварка, газоліновий двигатель о трох конях і машиновий пилярка. Всї добрі майже нові рільничі машини. Ціна сеї фарми 4,500 дол., готовими грішми 1.300 дол. а решта не меньше як по 100 дол. в рік і 6 процент. Добра нагода купити фарму за тано цІну. Фарма знаходиться тільо одну милю і пів від малого міста, колійвой стаиї, гладкої, кошинй дороги і одну пів милї до молочної фабрики і школи. Недалеко від фарми сусіди Українці. Пишіть або приїздяйте. 59-61

К. N. MELNIKOFF,
P. O. REMSEN, N. Y.

SANTAL CAPSULES MIDY

СКОРА ПОМІЧ на катар міхури і точі.

Певне і успішне.

Кождая капсуля означена MIDY.

Стережіться підробок.

ХТО СЛУЖИВ ПРИ АМЕРИКАНСЬКІМ ВІЙСЬКУ

просимо зголоситися до нас а ми можемо дістати Вам ВИНАГОРОДЖЕННЄ „БОНУСІВ". 29сачч

Пишіть на адресу:
IMMIGRANT AID CO., Inc.,
49 East 7th St., New York City.

ЩАСЛИВІ ДНІ!

Наступають для тих Українців в Америці, котрі будуть вчити англійський язык. Коли Ви до сего часу не володієте ним, то впишіться до нашої школи а в протягу 3 місяців Ви будете читати, писати і говорити по англійськи. Пробні лекції і подробиці висилаємо за 10 цнт. грішми або марками, можна і канадійськими. Адреса:
FIRST AMERICAN PREPARATORY SCHOOL,
Dept. 46, 525 West 47th St., New York City.

Приймаєсь БАНКОВІ ВКЛАДИ. Платимо добрі процанти від Ваших гроший.

ПЕРЕСИЛКИ ГРОШЕВІ до Угорщини і нею занятих територій полагоджуєсь по найнижшим цінах денного курсу.

ПЕРЕСИЛКИ в ДОЛЯРАХ. Виплачуємо в готівці долярові відбірателям.

ТИКЕТИ КОРАБЕЛЬНІ продаємо на всі лінії по цінах компанійних.

ЕМІГРАЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ і вповноваги для спроваджения родини переводимо з повною доладністю.

Mokray Brothers Bankers

150 Second Street Passaic, N. J.